

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-36-07

Druk nr 1640
Warszawa, 10 kwietnia 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy niniejszej ustawy:

- 1) wdrażają postanowienia:

- a) dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz.Urz. WE L 121 z 29.07.1964 r., str. 1977, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13, z późn. zm.),
- b) dyrektywy Rady 78/52/EWG z dnia 13 grudnia 1977 r. ustanawiającej wspólnotowe kryteria w odniesieniu do krajowych planów przyspieszonego zwalczania brucelozy, gruźlicy i enzootycznej biączki bydła (Dz.Urz. WE L 15 z 19.01.1978, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 181),

- c) dyrektywy Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie (Dz.Urz. WE L 378 z 31.12.1982, str. 58, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 5, str. 191, z późn. zm.),
- d) dyrektywy Rady 88/407/EWG z dnia 14 czerwca 1988 r. ustanawiającej warunki zdrowotne zwierząt wymagane w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w przywozie zamrożonego nasienia bydła domowego (Dz.Urz. WE L 194 z 22.07.1988, str. 10, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 106, z późn. zm.),
- e) dyrektywy Rady 89/556/EWG z dnia 25 września 1989 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy oraz przywóz z państw trzecich zarodków bydła domowego (Dz.Urz. WE L 302 z 19.10.1989, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 178, z późn. zm.),
- f) dyrektywy Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 42, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 152, z późn. zm.),
- g) dyrektywy Rady 90/429/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającej warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 62, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Pol-

skie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 172, z późn. zm.),

- h) dyrektywy Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.Urz. WE L 303 z 31.10.1990, str. 6, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 3, z późn. zm.),
- i) dyrektywy Rady 91/67/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. dotyczącej warunków zdrowotnych zwierząt, obowiązujących przy wprowadzaniu na rynek zwierząt i produktów akwakultury (Dz.Urz. WE L 46 z 19.02.1991, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 128, z późn. zm.),
- j) dyrektywy Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz.Urz. WE L 46 z 19.02.1991, str. 19, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146, z późn. zm.),
- k) dyrektywy Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiającej zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni (Dz.Urz. WE L 157 z 10.06.1992, str. 19; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 294),
- l) dyrektywy Rady 92/65/EWG z dnia 13 lipca 1992 r. ustanawiającej wymagania dotyczące zdrowia zwierząt regulujące handel i przywóz do Wspólnoty zwierząt, nasienia, komórek jajowych i zarodków nieobjętych wymaganiami dotyczącymi zdrowia

- zwierząt ustanowionymi w szczególnych zasadach Wspólnoty określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 90/425/EWG (Dz.Urz. WE L 268 z 14.09.1992, str. 54, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 154, z późn. zm.),
- m) dyrektywy Rady 92/66/EWG z dnia 14 lipca 1992 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania rzekomego pomoru drobiu (Dz.Urz. WE L 260 z 5.09.1992, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 83),
- n) dyrektywy Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającej ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń (Dz.Urz. WE L 62 z 15.03.1993, str. 69, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 71, z późn. zm.),
- o) dyrektywy Rady 93/53/EWG z dnia 24 czerwca 1993 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób ryb (Dz.Urz. WE L 175 z 19.07.1993, str. 23, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 14, str. 314, z późn. zm.),
- p) dyrektywy Rady 95/70/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. wprowadzającej minimalne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób małży (Dz.Urz. WE L 332 z 30.12.1995, str. 33, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 383, z późn. zm.),
- q) dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodar-

- stwach hodowlanych niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym i uchylającej dyrektywy 81/602/EWG, 88/146/EWG oraz 88/299/EWG (Dz.Urz. WE L 125 z 25.03.1996, str. 3, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 64, z późn. zm.),
- r) dyrektywy Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiającej przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz.Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 74; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 87),
- s) dyrektywy 2001/82/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie kodeksu Wspólnoty odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz.Urz. WE L 311 z 28.11.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 27, str. 3, z późn. zm.),
- t) dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń (Dz.Urz. WE L 316 z 1.12.2001, str. 5; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 234),
- u) dyrektywy Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiającej przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniającej dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.Urz. WE L 192 z 20.07.2002, str. 27; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 36, str. 252),

- v) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz.Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5),
- w) dyrektywy 2003/99/WE z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie monitorowania chorób odzwierzęcych i odzwierzęcych czynników chorobotwórczych, zmieniającej decyzję Rady 90/424/EWG i uchylającej dyrektywę Rady 92/117/EWG (Dz.Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 31; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 344),
- x) dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz.Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 120),
- y) dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz.Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16),

2) wykonują postanowienia:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych

- encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.),
- b) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.),
- c) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym i zmieniającego dyrektywę Rady 92/65/EWG (Dz.Urz. UE L 146 z 13.06.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 75, z późn. zm.),
- d) rozporządzenia (WE) nr 2160/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie zwalczania salmonelli i innych określonych odzwierzęcych czynników chorobotwórczych przenoszonych przez żywność (Dz.Urz. UE L 325 z 12.12.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 328),
- e) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz.Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).”;

2) w art. 1:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) zarobkowego transportu zwierząt lub transportu zwierząt wykonywanego w związku z prowadzeniem innej działalności gospodarczej,”

b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) przywozu zwierząt, niejadalnych produktów pochodzenia zwierzęcego i ubocznych produktów zwierzęcych (wymagania przywozowe) oraz tranzytu zwierząt,”

c) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt cyrkowych;”

3) w art. 2:

a) pkt 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12) handel – swobodny obrót między państwami członkowskimi Unii Europejskiej w rozumieniu art. 23 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

13) umieszczanie na rynku – przetrzymywanie lub prezentację w celu sprzedaży, oferowanie do sprzedaży, sprzedaż, dostarczanie lub każdy inny sposób wprowadzania na rynek;”

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) środek transportu – część ładunkową pojazdów silnikowych, pojazdów szynowych, samolotów, ładownie statków lub kontenery przeznaczone do transportowania drogą lądową, morską lub powietrzną;”

4) w art. 18b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania weterynaryjne, w tym wymagania zdrowotne dla zwierząt, przy transzycie zwierząt, z uwzględnieniem ich gatunku i przeznaczenia, biorąc pod uwagę stan bezpieczeństwa epizootycznego i epidemicznego państwa trzeciego, z którego one pochodzą.”;

5) w art. 21 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli bydło i świnie będące przedmiotem handlu są transportowane do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej za pośrednictwem miejsca gromadzenia zwierząt znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, powiatowy lekarz weterynarii właściwy dla tego miejsca wystawia dla zwierząt drugie świadectwo zdrowia i wpisuje do niego numer świadectwa zdrowia wystawionego przez urzędowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce pochodzenia zwierząt, po czym dołącza je do tego świadectwa lub do jego urzędowo potwierdzonej kopii.”;

6) po rozdziale 4a dodaje się rozdział 4b w brzmieniu:

„Rozdział 4b

Wymagania weterynaryjne przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt cyrkowych

Art. 24i. 1. Powiatowy lekarz weterynarii wykonuje zadania i czynności właściwego organu w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Człon-

kowskimi (Dz.Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1739/2005”, w tym przeprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej kontrolę spełniania wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu w celach niehandlowych zwierząt cyrkowych, określonych w przepisach tego rozporządzenia.

2. Powiatowy lekarz weterynarii jest organem właściwym w szczególności do wydawania:
 - 1) decyzji w sprawie nadania indywidualnego numeru rejestracji cyrku, o którym mowa w art. 4 ust. 3 lit. a rozporządzenia nr 1739/2005;
 - 2) dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005;
 - 3) upoważnienia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1739/2005.
3. Za wydanie dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005 powiatowy lekarz weterynarii pobiera opłatę stanowiącą dochód budżetu państwa.
4. Powiatowy lekarz weterynarii odmawia, w drodze decyzji, wydania upoważnienia, o którym mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 1739/2005.

Art. 24j. 1. Główny Lekarz Weterynarii zaopatruje powiatowych lekarzy weterynarii w druki dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005. Każdy z druków paszportów posiada indywidualny numer.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii o wydaniu decyzji, o której mowa w art. 24i ust. 2 pkt 1, oraz dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005.
 3. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi rejestr wydanych dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005.
 4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wysokość i sposób pobierania opłaty za wydanie dokumentów określonych w art. 5-7 rozporządzenia nr 1739/2005, mając na względzie koszty poniesione przy prowadzeniu rejestru, druku dokumentów, ich przekazywaniu i wydawaniu;
 - 2) sposób ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku, mając na względzie możliwość identyfikacji na tej podstawie danego cyrku.”;
- 7) w art. 41 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:
 - 1) inne niż wymienione w załączniku nr 2 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi zwalczania na obszarze całego kraju lub jego części,
 - 2) inne niż wymienione w załączniku nr 3 choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi rejestracji na obszarze całego kraju lub jego części

– mając na względzie rozwój sytuacji epizootycznej i epidemicznej, jak również ochronę zdrowia publicznego, w tym zdrowia zwierząt, oraz międzynarodowe wymagania sanitarno-weterynaryjne obowiązujące w zakresie obrotu zwierzętami i produktami.”;

8) w art. 42 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, realizują również osoby mające kontakt ze zwierzętami, w szczególności przy wykonywaniu obowiązków służbowych lub zawodowych, z tym że lekarz weterynarii wezwany do zwierzęcia w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania informuje posiadacza zwierzęcia o obowiązkach określonych w ust. 1 i nadzoruje ich wykonanie do czasu przybycia powiatowego lekarza weterynarii lub osoby przez niego upoważnionej.”;

9) w art. 43 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zakazu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do szczepionek podawanych w innym celu niż wytworzenie aktywnej odporności u zwierząt z gatunków wrażliwych, szczególnie w celach badań laboratoryjnych, naukowych lub badania szczepionek. Badania te wykonuje się po uprzednim powiadomieniu Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Jeżeli przepisy Unii Europejskiej przewidują taką możliwość to dopuszcza się przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt wykonywanie szczepień przeciwko chorobom zakaźnym zwierząt wymienionym w załączniku nr 4 oraz przeciwko zakaźnej anemii łososia (ISA) po powiadomieniu Komisji Europejskiej lub za jej zgodą.”;

10) po art. 43 dodaje się art. 43a w brzmieniu:

„Art. 43a. 1. Badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów wykonywane w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym mogą być przeprowadzane wyłącznie w zatwierdzonych pomieszczeniach, obiektach lub laboratoriach.

2. Warunkiem uzyskania zatwierdzenia pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów jest spełnienie przez osoby wykonujące badania i czynności określone w ust. 1 oraz stosowane metody badawcze wymagań bezpieczeństwa biologicznego określonych w przepisach Unii Europejskiej lub podręcznikach badań diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt Międzynarodowego Biura Epizootycznego (OIE), dotyczących prac z żywymi czynnikami zakaźnymi w laboratoriach oraz pomieszczeniach ze zwierzętami laboratoryjnymi.

3. Podmiot zamierzający wykonywać badania i czynności, o których mowa w ust. 1, składa do Głównego Lekarza Weterynarii pisemny wniosek o zatwierdzenie, zawierający:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;

2) określenie rodzaju i zakresu wykonywanych badań i czynności;

- 3) określenie lokalizacji pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, w których mają być wykonywane badania i czynności.
 4. Do wniosku dołącza się wydaną przez krajowe laboratorium referencyjne właściwe dla danego kierunku badań pozytywną opinię o spełnianiu wymagań określonych w ust. 2.
 5. Główny Lekarz Weterynarii, w drodze decyzji:
 - 1) zatwierdza pomieszczenia, obiekty lub laboratoria po stwierdzeniu spełniania wymagań niezbędnych do zatwierdzenia określonych w ust. 2;
 - 2) cofa zatwierdzenie pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, jeżeli zostanie stwierdzone, że przestały być spełniane wymagania określone w ust. 2.
 6. Główny Lekarz Weterynarii prowadzi i aktualizuje wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów.
 7. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej wykaz zatwierdzonych pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów oraz informuje Komisję Europejską o każdej zmianie dokonanej w tym wykazie.”;
- 11) w art. 44 w ust. 1:
- a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:
 - „14) nakazać podmiotom zajmującym się transportem zwierząt lub zwłok zwierzęcych ich transport do wskazanych miejsc;”

b) dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) określić stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1-16, wynikających ze stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego.”;

12) w art. 45 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określić obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, w szczególności jako obszar zapowietrzony lub zagrożony oraz sposób oznakowania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego;”;

b) dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) określić stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1-10, wynikających ze stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego.”;

13) w art. 46 w ust. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa obszar, na którym występuje choroba zakaźna zwierząt lub zagrożenie wystąpienia tej choroby, w szczególności jako obszar zapowietrzony

lub zagrożony oraz sposób oznakowania obszaru zapowietrzonego i zagrożonego lub”,

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) określa stosowanie środków innych niż wymienione w pkt 1-9, wynikających ze stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, zapewniających bezpieczeństwo epizootyczne, w szczególności zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publicznego.”;

14) po art. 46 dodaje się art. 46a i 46b w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Sposób zapobiegania niektórym przenośnym gąbczastym encefalopatiom, ich kontrolę i zwalczanie określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 999/2001”.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1, upoważniają państwo członkowskie Unii Europejskiej do wprowadzenia odrębnych regulacji prawnych, może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakie powinny być spełnione przy zapobieganiu niektórym przenośnym gąbczastym

encefalopatiom, ich kontroli i zwalczaniu, inne niż określone w przepisach wymienionych w ust. 1, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii.

- Art. 46b. 1. Prowadzenie szkolenia osób, o których mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, wymaga uzyskania upoważnienia wojewódzkiego lekarza weterynarii.
2. Wojewódzki lekarz weterynarii udziela, w drodze decyzji, upoważnienia, jeżeli podmiot zamierzający prowadzić szkolenie przedstawi jego program, warunki i sposób jego przeprowadzenia, a także listę osób mających przygotowanie zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tego szkolenia.
 3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowy zakres tematów, jaki powinien zawierać program szkolenia, o którym mowa w ust. 2,
 - 2) szczegółowe warunki i sposób przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 1,
 - 3) wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób przechowywania dokumentacji w tym zakresie
- mając na względzie ochronę zdrowia publicznego, w tym zapewnienie przestrzegania

zasad bezpieczeństwa przy postępowaniu z materiałem szczególnego ryzyka, a także przepisy Unii Europejskiej wydane w tym zakresie.”;

15) w art. 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli określony obszar zapowietrzony lub zagrożony, lub inny obszar ustanowiony w związku ze zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt wykracza poza granice Rzeczypospolitej Polskiej, wojewódzki lekarz weterynarii informuje o tym Głównego Lekarza Weterynarii, który informację tę przekazuje właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich w celu podjęcia współpracy przy zwalczaniu choroby zakaźnej zwierząt, ze względu na wystąpienie której obszar ten został ustanowiony.”;

16) art. 48a otrzymuje brzmienie:

„Art. 48a. 1. Jeżeli stosowane bezpośrednio w systemie prawa polskiego przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom przewidują obowiązek lub uprawnienie wykonania określonych czynności lub zadań przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ, to te czynności i zadania wykonuje powiatowy lekarz weterynarii, chyba że obowiązujące przepisy ustanawiają właściwość innego organu Inspekcji Weterynaryjnej.

2. Jeżeli wykonanie czynności lub zadań, o których mowa w ust. 1, wymaga rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach indywidualnych

adresatów przepisów stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego określonych w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii wydaje w takich sprawach decyzje.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom wynika obowiązek wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ określonych zadań lub czynności, w tym wydawania nakazów, zakazów lub ograniczeń innych niż określone w art. 44 ust. 1 pkt 1-16 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1-10, art. 46 ust. 3 pkt 1-9 oraz art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia:

- 1) wydaje nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów Unii Europejskiej lub

- 2) określa rodzaje zadań lub czynności określonych w przepisach Unii Europejskiej, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania

– mając na względzie realizację celów określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom, w tym zapewnienie bezpieczeństwa epizootycznego, a zwłaszcza zapobieganie, ograniczanie lub eliminowanie zagrożeń dla zdrowia publiczne-

go, wynikających z zagrożenia lub występowania choroby zakaźnej zwierząt.”;

17) w art. 49:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za bydło, świnie, owce, kozy, konie, kury, kaczki, gęsi, indyki, perlice, przepiórki, kuropatwy, bażanty oraz strusie (*Struthio camelus*) zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za takie zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wartość rynkową zwierzęcia określa się na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego lekarza z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców.”,

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Odszkodowanie ze środków budżetu państwa przysługuje również za zniszczone z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze oraz sprzęt, które nie mogą być poddane odkażaniu.

6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 5, przysługuje w wysokości wartości rynkowej zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, określonej na podstawie średniej z 3 kwot oszacowania przyjętych przez powiatowego lekarza weterynarii oraz 2 rzeczoznawców wyznaczonych przez tego lekarza z prowadzonej przez niego listy rzeczoznawców.”,

d) w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) za zwierzęta, o których mowa w ust. 1, oraz produkty pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaja wylęgowe, pasze i sprzęt, o których mowa w ust. 5:

a) stanowiące własność podmiotów prowadzących działalność w zakresie:

- określonym w art. 1 pkt 1 lit. a-c lub art. 4 ust. 3,
- obrotu produktami pochodzenia zwierzęcego, jajami wylęgowymi lub paszami,
- uboju zwierząt lub produkcji mięsa w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego,

b) przywiezione lub umieszczone na rynku z naruszeniem przepisów obowiązujących w tym zakresie.”,

e) ust. 12 i 13 otrzymują brzmienie:

„12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje i odwołuje rzeczoznawców, o których mowa w ust. 3 i 6, oraz informuje o tym fakcie powiatowego lekarza weterynarii.

13. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb powoływania i odwoływania rzeczoznawców,
- 2) wymagania w zakresie kwalifikacji lub przygotowania zawodowego,
- 3) sposób ustalania wysokości wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom i jego wypłaty,
- 4) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności

– mając na względzie zapewnienie rzetelnego szacowania.”;

18) w art. 57:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje programy:

- 1) zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych,
- 2) mających na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób

– kierując się sytuacją epizootyczną i epidemiczną kraju oraz obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli program zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, o którym mowa w ust. 3, przewiduje odszkodowanie za zwierzęta zabite lub poddane ubojowi z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej albo za zwierzęta padłe w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez te organy, to do odszkodowania stosuje się przepisy art. 49.”,

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Główny Lekarz Weterynarii nadzoruje realizację programów, o których mowa w ust. 1, a w przypadku programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej, informuje Komisję Europejską o postępach w jego realizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej.”;

19) w art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi rodzaj jednostek chorobowych, sposób prowadzenia kontroli oraz zakres badań, mając na względzie zapewnienie bezpieczeństwa sanitarnego kraju;
- 2) może określić wysokość opłat za wykonywanie badań, o których mowa w ust. 2, mając na względzie koszty ponoszone przez Inspekcję Weterynaryjną przy przeprowadzaniu tych badań.”;

20) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. Minister właściwy ds. rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób i tryb zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania lub zapobiegania tym chorobom, a w szczególności:
 - a) sposób i tryb postępowania przy podejrzeniu choroby,
 - b) sposób i tryb postępowania przy stwierdzeniu choroby,
 - c) rodzaj próbek pobieranych do badań diagnostycznych oraz sposób ich pobierania i wysyłania,
 - d) środki, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 1-16 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1-10 oraz art. 46 ust. 3 pkt 1-9, stosowane przy zwalczaniu chorób lub zapobieganiu chorobom, w tym sposób i warunki określenia ogniska choroby, obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego lub innych obszarów ustanawianych w związku ze zwalczaniem chorób,
 - e) procedury czyszczenia, odkażania, dezynsekcji oraz deratyzacji,
 - f) sposób i tryb postępowania przy wygaszaniu ogniska choroby,
 - g) warunki i sposób ponownego umieszczania zwierząt w gospodarstwach,
 - h) wymagania niezbędne do uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionu położonego na tym terytorium za urzędowo wolne od danej choroby zakaźnej zwierząt oraz szczegółowy tryb tego uznawania,

- i) sposób prowadzenia dokumentacji związanej ze zwalczaniem choroby,
- j) warunki i sposób wprowadzania szczepień, o których mowa w art. 43 ust. 3, w zależności od rodzaju choroby zakaźnej zwierząt – mając na względzie ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt;

2) szczegółowy tryb i sposób zgłaszania wniosku, o którym mowa w art. 60, oraz dokumentację do niego dołączoną, mając na względzie obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.”;

21) w art. 77 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) nie stosuje się do zakazu określonego w:

- a) art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.),
- b) art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.),

7) wykonuje badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym bez zatwierdzenia, o którym mowa w art. 43a”;

22) w art. 85 w ust. 1:

a) uchyla się pkt 2a,

b) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) programie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub programie, mającym na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, wprowadzonych na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7,”;

23) w załączniku nr 1 dodaje się pkt 26 i 27 w brzmieniu:

„26) Republika Bułgarii: област;

27) Rumunia: județ.”;

24) w załączniku nr 2:

a) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) grypa ptaków (Avian influenza);” ,

b) pkt 28 i 29 otrzymują brzmienie:

„28) bonamioza (*Bonamia ostreae*);

29) marteilioza (*Marteilia refringens*);”;

25) w załączniku nr 3 pkt 38 otrzymuje brzmienie:

„38) warroza (*Varroosis*);”;

26) w załączniku nr 4 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) grypa ptaków (Avian influenza);” .

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z 2004 r. Nr 69, poz. 625 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127) w załączniku dodaje się pkt 26 i 27 w brzmieniu:

„26. Terytorium Republiki Bułgarii

27. Terytorium Rumunii”.

Art. 3. Rzecznawców powołanych przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 1, uważa się za rzecznawców powołanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) na podstawie art. 49 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Podmioty wykonujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów w celach badawczym, diagnostycznym lub wytwórczym, których wykonywanie zgodnie z przepisami dotychczasowymi nie wymagało zatwierdzenia, a zgodnie z przepisami niniejszej ustawy wymaga takiego zatwierdzenia, w tym stwierdzenia spełniania wymagań bezpieczeństwa biologicznego przez osoby wykonujące te badania i czynności oraz stosowane metody badawcze, tracą prawo do ich wykonywania, jeżeli w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie złożą, zgodnie z jej przepisami, do Głównego Lekarza Weterynarii wniosku o zatwierdzenie pomieszczeń, obiektów lub laboratoriów, w których są wykonywane te badania i czynności.

Art. 5. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 3, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 2, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 48a ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 61 pkt 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 6, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.

UZASADNIENIE

Głównym celem projektowanej ustawy jest wprowadzenie do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.) nowych rozwiązań mających na celu szybkie dostosowywanie polskiego prawa wewnętrznego do zmieniających się postanowień i rozwiązań ustawodawstwa wspólnotowego w zakresie zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. W związku z powyższym proponuje się, mając na względzie szybsze i sprawniejsze wykonywanie przez organy Inspekcji Weterynaryjnej zadań i obowiązków określonych w decyzjach Komisji Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, aby powiatowy lekarz weterynarii, w celu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania, mógł, w drodze decyzji administracyjnej, określić stosowanie środków innych niż wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 1-16 ustawy (art. 1 pkt 11 lit. b projektu ustawy). Analogiczne rozwiązania zastosowano w przypadku wydawania rozporządzenia – aktu prawa miejscowego przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewodę w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania (art. 1 pkt 12 lit. b projektu ustawy). Również w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt wynika obowiązek określenia obszarów innych niż zapowietrzony i zagrożony (np. obszary A i B, zagrożenia, nadzoru i kontroli), proponuje się, aby powiatowy lekarz weterynarii (wojewoda) miał możliwość określenia takich obszarów (art. 1 pkt 12 lit. a oraz pkt 13 lit. a projektu ustawy).

Ponadto, nowe brzmienie art. 48a (art. 1 pkt 16 projektu ustawy) ustanawia generalną kompetencję powiatowego lekarza weterynarii w zakresie realizacji przez organy Inspekcji Weterynaryjnej określonych czynności lub zadań, w przypadku gdy przepisy Unii Europejskiej dotyczące zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom, stosowane bezpośrednio w systemie prawa polskiego, przewidują obowiązek lub uprawnienie wykonania

określonych czynności lub zadań przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ. W ust. 2 tego artykułu wskazano, że jeżeli wykonanie czynności lub zadań wyżej wymienionych wymaga rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach indywidualnych adresatów przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, powiatowy lekarz weterynarii, stosownie do swojej właściwości, wydaje w takich sprawach decyzje administracyjne. Zaproponowanie wyżej wymienionej instytucji prawnej tłumaczy się faktem, że częste zmiany prawa Unii Europejskiej wymuszają nieustanne nowelizacje ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie związanych z zakresem spraw dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Przyjęcie zatem rozstrzygnięć generalnych, jakie proponuje projekt w znacznym stopniu ograniczy konieczność nowelizacji przepisów i pozwoli na bezpośrednie, skuteczne i natychmiastowe działanie przepisów Unii Europejskiej. Ponadto zgodnie z ust. 3 tego artykułu Rada Ministrów, w przypadku gdy z przepisów Unii Europejskiej dotyczących zwalczania chorób zakaźnych zwierząt lub zapobiegania tym chorobom wynika obowiązek wykonania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę, urzędowego lekarza weterynarii albo właściwy organ określonych zadań lub czynności, w tym wydawania nakazów, zakazów lub ograniczeń innych niż określone w art. 44 ust. 1 pkt 1-17 i ust. 1a, art. 45 ust. 1 pkt 1-11, art. 46 ust. 3 pkt 1-10 oraz art. 47 ust. 1, w drodze rozporządzenia, wydaje nakazy, zakazy lub ograniczenia wynikające z przepisów Unii Europejskiej lub określa rodzaje zadań lub czynności określonych w przepisach Unii Europejskiej, wykonywanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej lub urzędowego lekarza weterynarii, lub sposób ich wykonywania.

Projektowana ustawa wdraża także te postanowienia dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz.Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16), które nie mieszczą się w zakresie upoważnienia zawartego w art. 61 pkt 1 ustawy (m.in. art. 1 pkt 18 lit. a projektu ustawy). Wyżej wymieniona dyrektywa powinna zostać wdrożona przez państwa członkowskie Unii Europejskiej do dnia 1 lipca 2007 r.

Projekt ustawy wprowadza także przepisy umożliwiające wykonanie postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz.Urz. WE L 147 z 31.05.2001, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 289, z późn. zm.) w zakresie wykorzystania możliwości odmiennego dopuszczalnego uregulowania prawem krajowym spraw określonych w rozporządzeniu 999/2001. Dodanie art. 46a umożliwia wprowadzenie regulacji krajowych, w drodze rozporządzenia, w odniesieniu do tych spraw, które zgodnie z rozporządzeniem nr 999/2001 mogą być regulowane prawem krajowym. Odnosi się to w szczególności do zagadnień związanych z zakazem wykorzystania białek zwierzęcych w żywieniu zwierząt. Natomiast art. 46b stanowi wykonanie art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 999/2001, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej zapewnią, aby „personel właściwego organu, laboratoriów diagnostycznych i uczelni rolniczych oraz weterynaryjnych, urzędowi lekarze weterynarii, praktykujący lekarze weterynarii, personel rzeźni oraz hodowcy zwierząt, dozorczy i treserzy zwierząt otrzymali przeszkolenie dotyczące objawów klinicznych, epidemiologii oraz w przypadku personelu odpowiedzialnego za przeprowadzenie badań kontrolnych – interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE. Proponuje się, aby szkolenia takie mogły przeprowadzać podmioty, które przedstawią wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii program szkolenia, warunki i sposób jego przeprowadzenia oraz listę osób mających przygotowanie zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tego szkolenia. Szkolenia będą mogły być prowadzone po wydaniu przez wojewódzkiego lekarza weterynarii decyzji administracyjnej w tej sprawie. Koszty prowadzonych szkoleń ponosić będą uczestnicy szkolenia.

Zmiany brzmienia lit. a w art. 1 pkt 1, ust. 3 w art. 21 oraz pkt 14 w art. 44 ust. 1 (art. 1 pkt 2, 5 oraz 11 lit. a projektu ustawy) polegające na zastąpieniu wyrazu „przewóz” na wyraz „transport” zostały dokonane z uwagi na rozbieżność w rozumieniu tego określenia w pozostałych przepisach ustawy. W nowelizowanych przepisach chodzi o przewożenie zwierząt w znaczeniu transportowania z jednego miejsca do drugiego. Wprowadzenie tych zmian wyeliminuje

nieporozumienia wynikające z zamiennego używania tego określenia w przepisach nowelizowanej ustawy, przepisach prawa celnego oraz przepisach o ochronie zwierząt. Nowe brzmienie tych przepisów w pełni koresponduje z definicją transportu użytą w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniającym dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.Urz. UE L 3 z 5.01.2005, str. 1).

W związku z uchycieniem przez ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o wymaganiach weterynaryjnych dla produktów pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. Nr 33, poz. 288, z późn. zm.) nadano nowe brzmienie definicji handlu oraz środka transportu (art. 1 pkt 3 projektu ustawy), gdyż nowa ustawa o produktach pochodzenia zwierzęcego nie definiuje tych pojęć. Nadano również nowe brzmienie definicji umieszczania na rynku (art. 1 pkt 3 projektu ustawy), ponieważ nowa ustawa o produktach pochodzenia zwierzęcego, do której było odesłanie w odniesieniu do rozumienia tej definicji, wprowadziła określenie wprowadzania na rynek (zamiast umieszczania na rynku) w znaczeniu nadanym art. 3 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.Urz. WE L 31 z 1.02.2002, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463). Definicja umieszczania na rynku nie może być w prosty sposób zamieniona w nowelizowanej ustawie na określenie wprowadzanie na rynek, ponieważ inny jest zakres określenia wprowadzanie na rynek w rozumieniu rozporządzenia (WE) 178/2002 – odnosi się wyłącznie do pasz i żywności, przez którą należy rozumieć niektóre tylko żywe zwierzęta, a inny jest zakres pojęcia umieszczanie na rynku – odnosi się do wszystkich zwierząt, o których mowa w nowelizowanej ustawie, również takich, które wykraczają poza pojęcie żywności. Stąd określenie umieszczania na rynku zostało zdefiniowane szerzej niż pojęcie wprowadzania na rynek.

Zmiana brzmienia ust. 1 w art. 18b (art. 1 pkt 4 projektu ustawy) polegająca na zamianie upoważnienia do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw rolnictwa z obligatoryjnego na fakultatywne, wynika z tego, że warunki tranzytu przez terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej przesyłek zwierząt z wybranych państw trzecich do innych państw trzecich określa, zgodnie z art. 6 i 8 dyrektywy Rady 2004/68/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiającej warunki zdrowia zwierząt regulujące przywóz do oraz tranzyt przez terytorium Wspólnoty niektórych żywych zwierząt kopytnych, zmieniającej dyrektywy 90/426/EWG oraz 92/65/EWG i uchylającej dyrektywę 72/462/EWG (Dz.Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 320; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 120), Komisja Europejska w drodze decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 ust. 2 wyżej wymienionej dyrektywy. Jednocześnie wymagania, jakie powinny zostać spełnione przy przewozie przesyłek zwierząt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, są określone w art. 12 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.).

Dodanie nowego rozdziału 4b dotyczącego wymagań weterynaryjnych przy przemieszczaniu zwierząt cyrkowych w celach niehandlowych jest podyktowane koniecznością wykonania postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między Państwami Członkowskimi (Dz.Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47). Wykonanie przepisów powyższego rozporządzenia wymaga określenia w przepisach ustawy właściwego organu do wykonywania czynności związanych z przemieszczaniem zwierząt cyrkowych, o których mowa w powyższym rozporządzeniu, tj. organu, który będzie odpowiedzialny za rejestrację cyrków, kontrole zdrowia zwierząt cyrkowych, wydawanie rejestrów zwierząt i występów cyrkowych, nadawanie numeru identyfikacyjnego oraz wydawanie paszportów zwierząt wraz z określeniem sposobu dystrybucji tych paszportów oraz opłaty za ich wydawanie (analogicznie do przepisów rozdziału 4a obowiązującej ustawy, dotyczących przemieszczania zwierząt domowych towarzyszących podróżnym).

Nadanie nowego brzmienia upoważnieniu z art. 41 ust. 3 (art. 1 pkt 7 projektu ustawy) jest spowodowane tym, że jego dotychczasowe brzmienie rodziło wątpliwości czy minister właściwy do spraw rolnictwa może rozszerzyć wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania (załącznik nr 2) o choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi rejestracji wymienione w załączniku nr 3, albo wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji (załącznik nr 3) o choroby zakaźne zwierząt podlegające obowiązkowi zwalczania wymienione w załączniku nr 2. Wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania oraz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi rejestracji ulega częstym zmianom, gdyż zarówno Komisja Europejska, jak i organizacje międzynarodowe (OIE) dokonują częstych zmian w wykazach chorób podlegających obowiązkowi notyfikacji, co powoduje konieczność wprowadzenia zmian w wykazach chorób zakaźnych zwierząt z załącznika nr 2 lub 3.

Zmiana ust. 3 w art. 42 (art. 1 pkt 8 projektu ustawy) ma na celu rozszerzenie, w przypadku podejrzenia wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, obowiązku powiadamiania organu Inspekcji Weterynaryjnej albo najbliższego podmiotu świadczącego usługi z zakresu medycyny weterynaryjnej, albo wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o każdą osobę, która ma jakikolwiek kontakt ze zwierzęciem, nie tylko w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych lub zawodowych (np. ornitologa, wędkarza czy myśliwego). Zmiana tego przepisu związana jest także z implementacją niewdrożonych postanowień m.in. dyrektyw 2000/75/WE, 2001/89/WE, 2003/85/WE i 2005/94/WE.

Zmiana brzmienia ust. 2 w art. 43 (art. 1 pkt 9 projektu ustawy) jest spowodowana tym, że odstępstwo od zakazu określonego w art. 43 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej jest niezbędne nie tylko w odniesieniu do pryszczycy, ale także w odniesieniu do innych czynników wywołujących choroby zakaźne zwierząt. Dotychczasowe brzmienie tego przepisu skutkuje tym, że stosowanie szczepionek w innym celu, niż wytworzenie aktywnej odporności u zwierząt z gatunków wrażliwych, szczególnie do celów badań naukowych, laboratoryjnych lub badania samych szczepionek jest niemożliwe, a to wyklucza możliwość prowa-

dzenia jakichkolwiek badań, w tym naukowych, niezbędnych do uaktualniania wiedzy z zakresu immunologii.

Dodanie art. 43a (art. 1 pkt 10 projektu ustawy) ma na celu wdrożenie przepisów dyrektyw dotyczących zwalczania poszczególnych chorób zakaźnych zwierząt. Zgodnie z tymi przepisami państwa członkowskie Unii Europejskiej mają zapewnić, aby badania i inne czynności z żywym czynnikiem zakaźnym, jego materiałem genetycznym, antygenami lub szczepionkami wytwarzanymi z takich antygenów były wykonywane wyłącznie „w miejscach, zakładach lub laboratoriach zatwierdzonych przez właściwy organ, w których zagwarantowane jest przestrzeganie odpowiednich wymagań bezpieczeństwa biologicznego”. W związku z powyższym w projekcie wskazano, że badania takie mogą być przeprowadzane wyłącznie w pomieszczeniach, obiektach szeroko rozumianych jako miejsca, w których są przetrzymywane zwierzęta, lub w laboratoriach zatwierdzonych, w drodze decyzji administracyjnej, przez Głównego Lekarza Weterynarii. Warunkiem zatwierdzenia jest spełnianie wymagań zapewniających bezpieczeństwo biologiczne zarówno przez osoby przeprowadzające takie badania i czynności, jak i stosowane metody badawcze. Do wniosku o zatwierdzenie należy dołączyć pozytywną opinię właściwego dla danego kierunku badań krajowego laboratorium referencyjnego.

Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 3, 6 i 12 w art. 49 (art. 1 pkt 17 projektu ustawy) to wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje i odwołuje rzeczoznawców do oszacowania wysokości wartości rynkowej zwierzęcia i zniszczonych produktów pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu. Natomiast powiatowy lekarz weterynarii na podstawie przekazanych przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) informacji o powołaniu i odwołaniu rzeczoznawców prowadzi listę takich rzeczoznawców, z której w konkretnym przypadku szacowania wyznacza 2 rzeczoznawców do jego przeprowadzenia. Proponowane przepisy usuną wątpliwości, jakie pojawiały się w praktyce w przypadku szacowania oraz usprawnią pracę powiatowego lekarza weterynarii w tym zakresie. Ponadto zgodnie z art. 2 projektu ustawy uznano rzeczoznawców powołanych przez powiatowego lekarza weterynarii na podstawie dotychczasowych przepisów za rzeczoznawców powołanych przez wójta

(burmistrza, prezydenta miasta) zgodnie z nowym brzmieniem art. 49 ust. 12 ustawy.

Celem proponowanej zmiany w art. 49 jest również uzupełnienie gatunków zwierząt, za które, w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania, przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa. W obecnym brzmieniu ust. 1 w art. 49 nie uwzględnia gatunków zwierząt utrzymywanych przez człowieka (perlic, przepiórek, kuropatw, bażantów oraz strusi), które w przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt, mogą zostać zabite albo poddane ubojowi, a za które obecnie odszkodowanie nie przysługuje.

Przepisy Unii Europejskiej normujące kwestie związane ze współfinansowaniem kosztów ponoszonych przez państwo członkowskie przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (art. 3 w związku z art. 3a decyzji Rady 90/424/WE z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii w brzmieniu nadanym mu decyzją Rady 2006/56/WE z dnia 23 stycznia 2006 r. zmieniającą decyzję 90/424/WE w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii) dopuszczają refundowanie części odszkodowań, przyznanych za zwierzęta zabite albo poddane ubojowi z nakazu Inspekcji w trakcie zwalczania takiej choroby, które obecnie nie są wymienione w art. 49 ust. 1. Stosownie do przytoczonych powyżej przepisów europejskich, odszkodowania mogą być przyznawane za zwierzęta z gatunków wrażliwych na wysoce zjadliwą gripę ptaków dawniej pomór drobiu.

Projektowana zmiana wprowadza również możliwość przyznania odszkodowania ze środków budżetu państwa za jaja wylęgowe. W obecnie obowiązującym stanie prawnym, odszkodowanie przysługuje jedynie za jaja konsumpcyjne, czyli będące produktem w rozumieniu ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z późn. zm.). Możliwość przyznania takiego odszkodowania wynika z przepisów Unii Europejskiej, np. art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. określa precyzyjnie stawkę przyznawaną za zniszczone jajo wylęgowe. Powyższa zmiana jest spowodowana koniecznością zapewnienia odszkodowania hodowcom gatunków drobiu określonych w art. 49 ust. 1,

w sytuacji wydania nakazu jego zabicia lub poddania ubojowi, w związku z wystąpieniem choroby zakaźnej zwierząt, w szczególności wysoce zjadliwej grypy ptaków dawniej pomoru drobiu.

Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 1 w art. 57 (art. 1 pkt 18 projektu ustawy) Główny Lekarz Weterynarii opracowuje także programy mające na celu wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt lub poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób. Rozszerzenie dotychczasowego przepisu wynika z konieczności wdrożenia art. 4 dyrektywy 2005/94/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie Unii Europejskiej mają opracować i realizować takie programy. Programy takie mają być opracowane zgodnie z wytycznymi, które ma przygotować Komisja Europejska. Proponuje się, aby tryb przyjmowania takich programów był taki sam, jak w przypadku przyjmowania programu zwalczania chorób zakaźnych zwierząt. Realizacja programu będzie finansowana z budżetu państwa lub współfinansowana ze środków pochodzących z Unii Europejskiej. Proponuje się także, aby Główny Lekarz Weterynarii nadzorował realizację takiego programu, a w przypadku programu współfinansowanego ze środków pochodzących z Unii Europejskiej informował Komisję Europejską o postępach w jego realizacji.

Nadanie nowego brzmienia ust. 3 w art. 58 (art. 1 pkt 19 projektu ustawy) polega na zmianie obligatoryjnego upoważnienia do określania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa wysokości opłat za wykonywanie badań kontrolnych zakażeń zwierząt w kierunku bonamiozy i marteiliozy na upoważnienie fakultatywne, ponieważ na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi się działalności w zakresie chowu lub hodowli mięczaków, w związku z tym nie ma zagrożenia wystąpienia wyżej wymienionych jednostek chorobowych i trudno jest nawet szacunkowo określić wysokość takiej opłaty. Regulacja w tym zakresie jest jednak podyktowana koniecznością dostosowania prawodawstwa polskiego do prawa Unii Europejskiej.

Dodanie pkt 6 w art. 77 (art. 1 pkt 21 projektu ustawy) ma na celu zaostrenie sankcji za nieprzestrzeganie zakazu określonego w art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października

2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Ponadto w związku z wykonaniem w projektowanej ustawie przepisów rozporządzenia nr 999/2001 usankcjonowano nieprzestrzeganie zakazu określonego w art. 7 tego rozporządzenia. Zgodnie z przepisami wyżej wymienionych rozporządzeń Unii Europejskiej sankcje za naruszenie przepisów wspólnotowych w tym zakresie powinny być surowe i odstraszające. Konsekwencją wyżej projektowanego przepisu jest uchylenie pkt 2a w art. 85 ust. 1 (art. 1 pkt 22 lit. a projektu ustawy). Ponadto rozszerzono sankcję za uchylanie się od obowiązków określonych w programie, którego celem jest wykrycie występowania zakażeń czynnikami wywołującymi choroby zakaźne zwierząt i poszerzenie wiedzy o ryzyku wystąpienia takich chorób, wprowadzonym na podstawie art. 57 ust. 3 lub 7 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Zmiany dotyczące nazw chorób zakaźnych zwierząt wprowadzone w załącznikach nr 2, 3 i 4 (art. 1 pkt 24-26 projektu ustawy) wynikają z pełnego i poprawnego wdrożenia przepisów Unii Europejskiej (bonamioza i marteilioza – dyrektywa 95/70/WE, grypa ptaków – dyrektywa 2005/94/WE).

Zmiany w załączniku nr 1 ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, polegające na dodaniu pkt 26 i 27 (art. 1 pkt 23 projektu ustawy) oraz zmiany w załączniku do ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.) – art. 2 projektu ustawy, wynikają z wdrożenia dyrektywy Rady 2006/104/WE z dnia 20 listopada 2006 r. dostosowującej niektóre dyrektywy w dziedzinie rolnictwa (prawodawstwo weterynaryjne i fitosanitarne), w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii (Dz.Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 352).

Ponadto w związku z tym, że wszystkie dyrektywy, które wdraża, i rozporządzenia, które wykonuje ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zostały ogłoszone w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, nadano nowe brzmienie zdaniu drugiemu w odnośniku nr 1 uwzględniające pełne dane

publikacyjne aktów prawa Unii Europejskiej w zakresie określonym ustawą (art. 1 pkt 1 projektu ustawy).

Ponadto proponuje się, aby przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 41 ust. 3, art. 48a, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 ustawy zmienianej zostały zachowane w mocy do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 2, art. 61 pkt 1, art. 49 ust. 13, art. 58 ust. 3 pkt 1 oraz art. 61 pkt 1 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 2 lata od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Od dnia udostępnienia projektu rozporządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingską nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 ustawy o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa).

Projekt ustawy znajduje się w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96) nie mają zastosowania do projektowanej ustawy ze względu na jej merytoryczny zakres.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowane przepisy będą oddziaływać na organy Inspekcji Weterynaryjnej, posiadaczy zwierząt, w tym drobiu, podmioty prowadzące działalność w zakresie zarobkowego transportu zwierząt lub transportu zwierząt wykonywanego z prowadzeniem innej działalności gospodarczej oraz przedsiębiorców cyrkowych w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1739/2005.

2. Wpływ projektowanej ustawy na dochody i wydatki budżetu i sektor finansów publicznych

Projektowana ustawa nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Przewiduje się, że wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy, w zakresie zmian wprowadzonych w art. 49 ust. 1, 5 i 6, wypłacane będą w ramach środków na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt, określonych w corocznych ustawach budżetowych. Przepisy Unii Europejskiej przewidują możliwość refundacji do 50% kosztów poniesionych przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt, w tym kosztów związanych z odszkodowaniami za zabite lub ubite zwierzęta oraz za jaja wylęgowe.

3. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane przepisy uelastycznia i przyspieszą działanie organów Inspekcji Weterynaryjnej i stosowanie przez nie środków określonych w prawie Unii Europejskiej w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystą-

pienia choroby zakaźnej zwierząt, co przyczyni się niewątpliwie do uniknięcia bądź ograniczenia ryzyka rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej zwierząt mogącej przynieść dotkliwe straty finansowe i gospodarcze podmiotom prowadzącym działalność w zakresie utrzymywania zwierząt z zamiarem umieszczenia ich na rynku (np. fermy drobiu). Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, zapewni bowiem hodowcom i producentom drobiu możliwość uzyskania odszkodowań za zwierzęta zabite lub ubite z nakazu Inspekcji Weterynaryjnej, w związku ze zwalczaniem choroby zakaźnej zwierząt.

5. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy zapewni zwiększenie bezpieczeństwa epizootycznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez natychmiastowe i skuteczne zapobieganie wystąpieniu chorób zakaźnych zwierząt lub ograniczy ryzyko rozprzestrzeniania się choroby zakaźnej zwierząt w przypadku jej zwalczania.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, Sekcję Krajową Pracowników Weterynarii N.S.Z.Z. „Solidarność”, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „Medicus Veterinarius”, Krajową Radę Izb Rolniczych, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Prywatnych Przetwórców Mleka, Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa, Polskie Stowarzyszenia Przetwórców Ryb, Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy, Polską Organizację Handlu i Dystrybucji, Unię Przemysłu Chłodniczego, Krajowe Porozumienie Spółdzielni Mleczarskich, Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związek Zawodowy Rolnictwa „Samobrona”, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Sekretariat

Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Polskie Towarzystwo Rybackie, Związek Producentów Ryb, Polską Federację Producentów Żywności, Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz, Krajową Radę Drobiarską – Izbę Gospodarczą, Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Radę Gospodarki Żywnościowej, Polski Związek Hodowców Strusi, Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Mięsa Strusiego „Struś-Pol”, Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowe „MG”, Polski Związek Pszczelarski, Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych, Polski Związek Owczarski, Związek Hodowców i Producentów Kóz w Polsce, Polski Związek Hodowców Koni, Polski Klub Wyścigów Konnych, Polską Izbę Gospodarki Odpadami, Państwowy Instytut Weterynaryjny w Puławach – Państwowy Instytut Badawczy oraz przez organizacje ekologiczne, w tym przez Ligę Ochrony Przyrody, Biuro Greenpeace Polska, Instytut na Rzecz Ekorozwoju, Front Wyzwolenia Zwierząt, Społeczny Instytut Ekologiczny, WWF Polska, Zielone Mazowsze, Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt „Animals.” Organizacje nie zgłosiły uwag do przesłanego projektu ustawy.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/ 703 /2007/DP/ko

Warszawa 26 marca 2007 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką – Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-36-07), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Lepper
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

SEKRETARZ

2007-03-27

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

**w sprawie wysokości i sposobu pobierania opłaty za wydanie rejestru zwierząt,
rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz sposobu ustalania
indywidualnego numeru rejestracji cyrku**

Na podstawie art. 24j ust. 4 ustawy z dnia 11 marca 2007 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłata za wydanie:

- 1) rejestru zwierząt występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych wynosi
- 2) rejestru występów gościnnych cyrku lub grupy zwierząt tresowanych wynosi
- 3) indywidualnego paszportu zwierząt występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych wynosi
- 4) paszportu ptaków i gryzoni występujących w cyrku lub grupie zwierząt tresowanych wynosi

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się od właściciela cyrku lub od osoby przez niego upoważnionej.

§ 2. 1. Indywidualny numer rejestracji cyrku zawierający kod ISO 3166-2:PL, składa się z cyfr, z których:

- 1) pierwsza i druga oznaczają symbol województwa nadany województwom w sposób określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia, stosowania i udostępniania krajowego rejestru urzędowego podziału terytorialnego kraju oraz związanych z tym obowiązków organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 157, poz. 1031, z późn. zm.³⁾);

- 2) trzecia i czwarta oznaczają symbol powiatu nadany powiatom danego województwa w sposób określony w przepisach rozporządzenia, o którym mowa w pkt 1;
- 3) piąta i szósta informują o kolejnym zarejestrowanym cyrku.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 214).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830 oraz z 2007 r. Nr , poz.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 13, poz. 161, z 2001 r. Nr 12, poz. 100 i Nr 157, poz. 1840, z 2002 r. Nr 177, poz. 1459, z 2003 r. Nr 208, poz. 2022, z 2004 r. Nr 254, poz. 2535, z 2005 r. Nr 206, poz. 1706 oraz z 2006 r. Nr 36, poz. 246.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości i sposobu pobierania opłaty za wydanie rejestru zwierząt, rejestru występów gościnnych, paszportów zwierząt oraz sposobu ustalania indywidualnego numeru rejestracji cyrku stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24j ust.4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.).

Państwa członkowskie Unii Europejskiej zostały zobowiązane do stosowania z dniem 1 stycznia 2007 r. postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 1739/2005 z dnia 21 października 2005 r. ustanawiającego wymogi dotyczące zdrowia zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt w odniesieniu do przemieszczania zwierząt cyrkowych między państwami Członkowskimi (Dz. Urz. UE L 279 z 22.10.2005, str. 47).

Przepisy rozporządzenia wykonają przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym jego projekt nie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie swym zakresem obejmuje organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz właścicieli cyrków.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia był przedmiotem konsultacji społecznych z organizacjami społecznymi i związkami branżowymi, w szczególności z Krajową Izbą Lekarsko – Weterynaryjną oraz Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia

w sprawie szkolenia oraz wzoru dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE

Na podstawie art. 46b ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. Nr 69 poz.625 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Personel Inspekcji Weterynaryjnej, laboratoriów diagnostycznych i pracownicy uczelni rolniczych oraz weterynaryjnych, urzędowi lekarze weterynarii, praktykujący lekarze weterynarii, personel rzeźni oraz hodowcy zwierząt, dozorczy i treserzy zwierząt oraz personel odpowiedzialny za przeprowadzenie badań kontrolnych – są obowiązani do odbycia przeszkolenia, dostosowanego odpowiednio do pełnionej funkcji lub wykonywanej pracy, w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE.

§ 2. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje i uaktualnia program szkoleń dla poszczególnych grup zawodowych, wymienionych w § 1, i przekazuje je wojewódzkim lekarzom weterynarii.

2. Wojewódzcy lekarze weterynarii są odpowiedzialni za koordynację szkoleń oraz wyznaczenie prelegentów prowadzących szkolenie.

§ 3. Związki i organizacje zrzeszające osoby wymienione w § 1, lub kierownicy jednostek i instytucji zatrudniające takie osoby organizują przeszkolenie w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych

odnoszących się do TSE w porozumieniu z właściwym miejscowo wojewódzkim lekarzem weterynarii.

§ 4. 1. Szkolenie osób, o których mowa w § 1, jest prowadzone w formie kursu, zakończonego wydaniem zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia.

2. Czas trwania szkolenia jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

3. Wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 214).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781; z 2005 r. Dz. U. Nr 17, poz. 141, Nr 131, poz. 1091, Nr 122, poz. 1020, Nr 167, poz. 1400, Nr 94, poz. 788, Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658.

Załącznik nr 1

Czas szkolenia w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE

Lp.	Pracownicy	Liczba godzin	
		wykłady	ćwiczenia
1	Pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej	4	2
2	Urzędowi Lekarze Weterynarii	4	4
3	Pracownicy laboratoriów diagnostycznych TSE	12	12
4	Pozostali pracownicy weterynaryjnych laboratoriów diagnostycznych	4	2
4	Praktykujący Lekarze Weterynarii	4	-
5	Pracownicy Uczelni Weterynaryjnych	4	2
2	Pracownicy Uczelni Rolniczych	4	2
3	Hodowcy	3	2
4	Obsługa zwierząt (w tym dozorczy)	2	2
5	Treserzy zwierząt	2	2

WZÓR

/pieczęć jednostki przeprowadzającej
szkolenie/

Zaświadczenie potwierdzające ukończenie szkolenia

Pan /i/

urodzony/a w..... dnia.....

imiona rodziców.....

Nr PESEL lub rodzaj i nr dokumentu tożsamości.....

ukończył szkolenie obejmujące wiedzę i umiejętności w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE.

.....
/ podpis kierownika jednostki /

.....
/podpis i pieczęć wojewódzkiego
lekarza weterynarii/

....., dnia.....

UZASADNIENIE:

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szkolenia oraz wzoru dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia w zakresie objawów klinicznych, epidemiologii oraz interpretacji wyników badań laboratoryjnych odnoszących się do TSE stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 46b ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.).

W projekcie rozporządzenia określono czas szkoleń dla osób wymienionych w rozporządzeniu. Projektowane rozporządzenie umożliwi wykonanie obowiązku wynikającego z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych. W związku z tym projekt nie podlega procedurze notyfikacji określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 1039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt niniejszego rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji (OSR):

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Rozporządzenie będzie oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) Inspekcję Weterynaryjną;
- 2) Urzędowych lekarzy weterynarii;
- 3) Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki;
- 4) Pracowników uczelni weterynaryjnych;
- 5) Pracowników laboratoriów weterynaryjnych;
- 5) Pracowników uczelni rolniczych;

- 6) Hodowców zwierząt;
- 7) Treserów zwierząt;
- 8) obsługę zwierząt (w tym dozorców).

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa w postaci kosztów dodatkowych czynności wojewódzkich lekarzy weterynarii oraz kosztów udziału osób zatrudnionych w jednostkach budżetowych.

W celu zapewnienia skutecznej realizacji programów edukacyjnych zgodnie z art. 10 ust.2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych gąbczastych encefalopatii może zostać przyznana pomoc finansowa ze strony Wspólnoty. Wielkość takiej pomocy określa się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 24 ust. 2 ww. rozporządzenia 999/2001.

3. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia został przesłany organizacjom społecznym, które statutowo zajmują się ochroną zwierząt, jednostkom doświadczalnym, jednostkom hodowlanym i dostawcom zwierząt doświadczalnych, Inspekcji Weterynaryjnej, Krajowej Komisji do Spraw Doświadczeń nad Zwierzętami, Polskiej Akademii Nauk, Krajowej Izbie Lekarsko - Weterynaryjnej, Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Krajowej Radzie Izb Rolniczych i Polskiej Federacji Pracodawców Prywatnych oraz został umieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

4/04/em

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia

w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i wysokości przysługującego im wynagrodzenia oraz dokonywania przez nich szacowania

Na podstawie art. 49 ust. 13 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb powoływania i odwoływania rzeczoznawców;
- 2) wymagania w zakresie kwalifikacji lub przygotowania zawodowego rzeczoznawców;
- 3) sposób ustalania wysokości wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom i jego wypłaty;
- 4) szczegółowy tryb i sposób szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz zwanych dalej „produktami”, oraz sprzętu, w tym sposób dokumentowania przeprowadzonych czynności.

§ 2. 1. Powiatowy lekarz weterynarii prowadzi listę rzeczoznawców, o których mowa w § 3, którzy mają miejsce zamieszkania na terenie objętym właściwością miejscową tego lekarza.

2. Powiatowy lekarz weterynarii skreśla rzeczoznawcę z listy rzeczoznawców, jeżeli został odwołany przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) lub, jeżeli przestał spełniać warunki, o których mowa w ust.1 lub § 3 ust. 2.

§ 3. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje, w drodze decyzji administracyjnej, do przeprowadzenia szacowania rzeczoznawców, mających miejsce zamieszkania na obszarze gminy, w której ma być przeprowadzone oszacowanie.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) powołuje do przeprowadzenia szacowania osoby, które:

- 1) dają rękojmię należytego wykonania szacowania;

2) posiadają:

- a) wykształcenie rolnicze wyższe lub średnie lub
- b) ukończoną co najmniej zasadniczą szkołę zawodową lub szkołę zasadniczą kształcąca w zawodach rolniczych, i co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- c) co najmniej wykształcenie średnie w zakresie innym niż rolniczy i co najmniej 3-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym, lub
- d) ukończone studia podyplomowe w zakresie związanym z rolnictwem, lub
- e) ukończoną zasadniczą szkołę zawodową lub szkołę zasadniczą, kształcąca w zawodach innych niż rolnicze i co najmniej 5-letni staż pracy w gospodarstwie rolnym.

3. W przypadku szacowania w gospodarstwach rolnych, w których jest prowadzona produkcja metodami ekologicznymi, rzeczoznawca powinien dodatkowo posiadać wiedzę z zakresu produkcji metodami ekologicznymi.

4. Jeżeli wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie może powołać rzeczoznawcy, w sposób określony w ust. 1, z uwagi na fakt, że:

- 1) żaden z rzeczoznawców nie ma miejsca zamieszkania na terenie gminy, w której ma być dokonane oszacowanie, lub
- 2) zachodzą okoliczności wymienione w art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego, lub
- 3) rzeczoznawcy mający miejsce zamieszkania na terenie gminy, w której ma być przeprowadzone oszacowanie nie dają rękojmi należytego oszacowania
- wyznacza rzeczoznawcę z innej gminy.

§ 4. Rzeczoznawca, przed każdym przystąpieniem do oszacowania, składa wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), w formie pisemnej, oświadczenie, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 24 Kodeksu postępowania administracyjnego.

§ 5. 1. W przypadku nienależytego wykonywania oszacowania przez rzeczoznawcę, w tym wykonywania oszacowania w sposób nierzetelny, wójt (burmistrz, prezydent miasta), na wniosek powiatowego lekarza weterynarii, może powołać innego rzeczoznawcę.

2. Rzeczoznawcy odwołanemu w trybie określonym w ust. 1 nie przysługuje wynagrodzenie, o którym mowa w § 8.

3. Decyzje administracyjne w sprawie odwołania rzeczoznawcy podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

§ 6. 1. Oszacowanie powinno nastąpić przed zabiciem lub poddaniem ubojowi zwierzęcia, a w przypadku zwierzęcia padłego w wyniku zastosowania zabiegów nakazanych przez organy Inspekcji Weterynaryjnej - niezwłocznie po jego padnięciu.

2. Oszacowanie produktów oraz sprzętu powinno nastąpić przed ich zniszczeniem z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej.

3. Wartość rynkową zwierzęcia ustala się, uwzględniając:

- 1) wagę zwierzęcia i klasę mięsności - w odniesieniu do zwierząt rzeźnych;
- 2) wartość hodowlaną i użytkową oraz wiek zwierzęcia - w odniesieniu do zwierząt hodowlanych;
- 3) aktualną cenę zwierzęcia według notowań rynkowych w dniu oszacowania.

4. Ustalając wartość rynkową zwierzęcia, bierze się pod uwagę w szczególności dokumentację hodowlaną oraz faktury zakupu zwierzęcia, jeżeli dokumenty te były wystawione i możliwe jest ich uzyskanie dla celów szacowania.

5. Wartość rynkową produktów ustala się, uwzględniając:

- 1) ilość produktów podlegających oszacowaniu;
- 2) jakość produktów podlegających oszacowaniu;
- 3) aktualną cenę produktów według notowań rynkowych w dniu oszacowania;
- 4) rasę i typ użytkowy – w przypadku jaj wylęgowych pozyskanych od ptaków, o których mowa w art. 49 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.).

6. Wartość rynkową sprzętu ustala się, uwzględniając:

- 1) aktualną cenę rynkową takiego sprzętu w dniu oszacowania;
- 2) jakość oraz stopień zużycia sprzętu podlegającego oszacowaniu;
- 3) stopień amortyzacji sprzętu podlegającego oszacowaniu;
- 4) aktualną cenę rynkową sprzętu o podobnych parametrach i jakości, jeżeli ustalenie aktualnej ceny rynkowej, o której mowa w pkt 1, nie jest możliwe.

§ 7. Z oszacowania powiatowy lekarz weterynarii sporządza protokół oszacowania zawierający:

- 1) imiona i nazwiska osób dokonujących oszacowania;
- 2) miejsce i datę oraz czas rozpoczęcia i zakończenia oszacowania;
- 3) opis zwierzęcia, produktów lub sprzętu, podlegających oszacowaniu;

- 4) wyszczególnienie kwot oszacowania ustalonych przez poszczególnych rzeczoznawców i powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) podpisy osób biorących udział w oszacowaniu.

§ 8. 1. Rzeczoznawcy przysługuje:

- 1) wynagrodzenie w wysokości 1/170 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku za rok poprzedni, publikowanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, za godzinę wykonywania oszacowania;
 - 2) zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.
2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 wypłaca powiatowy lekarz weterynarii ze środków przeznaczonych na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2007 r. w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i wysokości przysługującego im wynagrodzenia oraz dokonywania przez nich szacowania (Dz. U. Nr ..., poz.).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W porozumieniu:

Minister Finansów

- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).
- ²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830 oraz z 2007 r. Nr....., poz.....).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i wysokości przysługującego im wynagrodzenia oraz dokonywania przez nich szacowania stanowi wykonanie upoważnienia z art. 49 ust. 13 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.), zgodnie z którym minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów jest obowiązany do określenia, w drodze rozporządzenia, trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, wiedzy fachowej lub przygotowania zawodowego zapewniającego na prawidłowe przeprowadzenie szacowania, sposobu ustalania wysokości wynagrodzenia przysługującego rzeczoznawcom i jego wypłaty, szczegółowego trybu i sposobu szacowania zwierząt oraz zniszczonych z nakazu organów Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów o produktach pochodzenia zwierzęcego, jaj wylęgowych, pasz oraz sprzętu w tym sposobu dokumentowania przeprowadzonych czynności.

Konieczność opracowania wyżej wymienionego projektu rozporządzenia wynika z wejścia w życie ustawy z dnia 2007 r. o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr, poz.), która zmieniła obecnie obowiązującą ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.) w zakresie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, a także rozszerzyła katalog gatunków zwierząt oraz produktów, za które przysługuje odszkodowanie ze środków budżetu państwa.

Projekt rozporządzenie nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenie był poprzedzony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 5 listopada 1998 r. w sprawie trybu powoływania i odwoływania rzeczoznawców, ich kwalifikacji i zasad wynagradzania oraz szczegółowych zasad oszacowywania zwierząt (Dz. U. Nr 143, poz. 925, z późn. zm.) i rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 kwietnia 2003 r. w sprawie określenia trybu i sposobu ustalania odszkodowania (Dz. U. Nr 89, poz. 838).

Projekt rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlegał notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji (OSR)

Podmioty, na które oddziałuje regulacja

Regulacja oddziałuje na Inspekcję Weterynaryjną i na osoby zajmujące się chowem i hodowlą zwierząt.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przewiduje się, iż wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego, gdyż obecnie Inspekcja Weterynaryjna w ramach swoich zadań ustawowych jest zobowiązana do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt w ramach, którego dokonywane jest również szacowanie zwierząt, zniszczonych z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej produktów pochodzenia zwierzęcego, pasz i sprzętu, który nie może być poddany odkażaniu. Potrzebne na ten cel środki finansowe pochodzą ze środków budżetu państwa przydzielonych Inspekcji Weterynaryjnej z przeznaczeniem na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt.

Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Konsultacje społeczne

W zakresie konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez Krajową Izbę Lekarsko – Weterynaryjną, Krajową Radę Izb Rolniczych, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej, Sekcję Krajową NSZZ

„Solidarność” Pracowników Weterynarii i Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy
Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*” z siedzibą w Namysłowie.

5/04/em

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia

**w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz
zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt**

Na podstawie art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaj jednostek chorobowych, których kontrolowanie wymaga prowadzenia przez organy Inspekcji Weterynaryjnej badań kontrolnych zakażeń zwierząt, zwanych dalej "badaniami";
- 2) zakres prowadzenia badań.

§ 2. Organy Inspekcji Weterynaryjnej prowadzą badania w celu kontroli występowania następujących jednostek chorobowych:

- 1) pryszczycyca (Foot and mouth disease - FMD);
- 2) choroba pęcherzykowa świń (Swine vesicular disease - SVD);
- 3) klasyczny pomór świń (Classical swine fever - CSF, Hog cholera);
- 4) gąbczasta encefalopatia bydła (Bovine spongiform encephalopathy - BSE);
- 5) gruźlica bydła (Bovine tuberculosis);
- 6) bruceloza u bydła (B. abortus);
- 7) bruceloza u kóz i owiec (B. melitensis, B. ovis);
- 8) enzootyczna białaczka bydła (Enzootic bovine leucosis - EBL);

- 9) wścieklizna (Rabies) lisów wolno żyjących;
- 10) trzęsawka owiec (Scrapie);
- 11) grypa ptaków (Avion influenza);
- 12) zakaźna martwica układu krwiotwórczego ryb łososiowatych (Infectious haematopoietic necrosis - IHN);
- 13) wirusowa posocznica krwotoczna (Viral haemorrhagic septicaemia - VHS);
- 14) bonamioza (Bononna ostreae);
- 15) marteilioza (Marteilia refringbus).

§ 3. W celu kontroli występowania pryszczycy i choroby pęcherzykowej świń corocznie bada się, na obszarze powiatu, próbki krwi pobrane od 10 sztuk bydła albo świń.

§ 4. 1. W celu kontroli występowania klasycznego pomoru świń corocznie bada się próbki krwi pobrane od:

- 1) 59 świń znajdujących się na obszarze powiatu:
 - a) graniczącego z państwem, na terytorium którego występuje lub w ostatnich 5 latach wystąpił klasyczny pomór świń,
 - b) graniczącego z państwem o nieznanym statusie w zakresie klasycznego pomoru świń,
 - c) w którym w ostatnich 6 latach uzyskano dodatnie wyniki badań w kierunku klasycznego pomoru świń,
 - d) w którym pogłowie świń wynosi co najmniej 200 sztuk na 1 km²,
 - e) w którym są zlokalizowane międzynarodowe porty lotnicze lub morskie;
 - 2) 29 świń znajdujących się na obszarze powiatu:
 - a) sąsiadującego z powiatem graniczącym z państwem, na terytorium którego występuje lub w ostatnich 5 latach wystąpił klasyczny pomór świń,
 - b) sąsiadującego z powiatem graniczącym z państwem o nieznanym statusie w zakresie klasycznego pomoru świń,
 - c) sąsiadującego z powiatem, na obszarze którego są zlokalizowane międzynarodowe porty lotnicze lub morskie
- jeżeli powiat nie spełnia warunków, o których mowa w pkt 1;

3) 15 świń znajdujących się na obszarze powiatu innego niż określony w pkt 1 i 2.

2. W celu kontroli występowania klasycznego pomoru świń u dzików corocznie bada się próbki krwi lub skrzepy krwi albo migdałki lub węzły chłonne pobrane od:

1) 10 % dzików odstrzelonych na obszarze powiatu:

- a) w którym w ostatnich 5 latach uzyskano, przy zastosowaniu metody serologicznej, dodatkowo wyniki badań w kierunku klasycznego pomoru świń w populacji dzików,
- b) w którym w ostatnich 6 latach uzyskano, przy zastosowaniu metody serologicznej, dodatkowo wyniki badań w kierunku klasycznego pomoru świń w pogłowie świń,
- c) w którym liczba dzików wynosi co najmniej 2 osobniki na 1 km²,
- d) w którym pogłowie świń wynosi co najmniej 200 osobników na 1 km²,
- e) graniczącego z państwem, na terytorium którego występuje lub w ostatnich 5 latach wystąpił klasyczny pomór świń, albo z państwem o nieznanym statusie w zakresie pomoru świń;

2) 5 % dzików odstrzelonych na obszarze powiatu, w którym populacja dzików nie przekracza 2 sztuk na 1 km².

3. W celu kontroli występowania klasycznego pomoru świń u dzików padłych w obwodzie łowieckim bada się próbkę z migdałków lub węzłów chłonnych od każdego padłego dzika.

§ 5. Kontrolę występowania gąbczastej encefalopatii bydła przeprowadza się zgodnie z przepisami załącznika III rozdziału A części I rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiającego zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii (Dz. Urz. UE L 147 z 31.05.2001, str. 1).

§ 6. 1. W celu kontroli występowania gruźlicy bydła corocznie tuberkulinizacją śródskórną obejmuje się 1/3 stad bydła na obszarze powiatu tak, aby w okresie 3 lat poddać badaniu wszystkie stada bydła znajdujące się na obszarze tego powiatu.

2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, poddaje się bydło powyżej 6. tygodnia życia.

§ 7. 1. W celu kontroli występowania brucelozy u bydła corocznie bada się próbki krwi pobrane od 1/3 stad bydła znajdującego się na obszarze powiatu, tak aby w okresie 3 lat poddać badaniu wszystkie stada bydła znajdujące się na obszarze tego powiatu.

2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, poddaje się bydło płci żeńskiej oraz buhaje przeznaczone do rozrodu, powyżej 12. miesiąca życia.

3. W celu kontroli występowania brucelozy u bydła u krów mlecznych dopuszcza się badanie pulowanych prób mleka od krów pochodzących z jednego gospodarstwa.

§ 8. 1. W celu kontroli występowania brucelozy u kóz i owiec corocznie bada się próbki krwi pobrane od:

- 1) kozłów i tryków powyżej 6. miesiąca życia;
- 2) 25 % kóz i owiec w wieku rozrodczym.

2. W przypadku stada, w którym jest mniej niż 50 sztuk kóz i owiec w wieku rozrodczym, bada się próbki krwi pobrane od wszystkich kóz i owiec w wieku rozrodczym.

3. W regionie uznanym za urzędowo wolny od brucelozy u kóz i owiec bada się próbki krwi pobrane od:

- 1) co najmniej 10 % kóz i owiec w wieku powyżej 6. miesiąca życia, w pierwszym roku po uznaniu regionu za urzędowo wolny od brucelozy kóz i owiec;
- 2) co najmniej 5 % kóz i owiec w wieku powyżej 6. miesiąca życia, corocznie, licząc od drugiego roku po uznaniu regionu za urzędowo wolny od brucelozy kóz i owiec.

§ 9. 1. W celu kontroli występowania enzootycznej białaczki bydła corocznie bada się:

- 1) 1/3 stad bydła w powiecie, na obszarze którego co najmniej w 99,8 % stad nie stwierdzono przypadków enzootycznej białaczki bydła w okresie ostatnich 2 lat;
- 2) wszystkie stada w powiecie niespełniającym kryterium określonego w pkt 1.

2. Badaniu, o którym mowa w ust. 1, poddaje się bydło powyżej drugiego roku życia.

3. W celu kontroli występowania enzootycznej białaczki bydła wykonuje się badanie serologiczne krwi oraz dopuszcza się badanie pulowanych prób mleka pochodzących z jednego gospodarstwa.

§ 10. 1. W celu kontroli występowania wścieklizny u lisów wolnożyjących do badań pobiera się tkankę mózgową, surowicę i żuchwę od 8 lisów odstrzelonych na każdym 100 km² obszaru, na którym lisy zostały objęte szczepieniem ochronnym przeciw wścieklicznie.

2. W celu izolacji i określenia szczepu wirusa wścieklizny do badań przesyła się tkankę mózgową lisów wolno żyjących, u których badaniem laboratoryjnym potwierdzono wściekliznę.

§ 11. Kontrolę występowania trzęsawki owiec przeprowadza się zgodnie z przepisami załącznika III części A rozdziału II rozporządzenia, o którym mowa w § 5.

§ 12. W celu kontroli występowania grypy ptaków u drobiu i ptaków dzikich próbki do badań serologicznych i wirusologicznych pobiera się na zasadach określonych w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

§ 13. 1. W celu kontroli występowania zakaźnej martwicy układu krwiotwórczego ryb łososiowatych i wirusowej posocznicy krwotocznej próbki ryb do badań wirusologicznych pobiera się ze wszystkich obiektów, w których jest prowadzona hodowla ryb łososiowatych.

2. Próbki, o których mowa w ust. 1, stanowią ryby żywe lub uśmiercone, pobrane dwa razy w roku przy temperaturze wody poniżej 14°C, z każdego obiektu, w którym jest prowadzona hodowla ryb łososiowatych, w liczbie co najmniej 30 sztuk; próbka powinna zawierać jak największą liczbę ryb chorych lub podejrzanych o chorobę, w różnym wieku, z jak największej liczby stawów i basenów znajdujących się w danym obiekcie.

§ 14. 1. W celu kontroli występowania bonamiozy i marteiliozy do badań laboratoryjnych pobiera się nie mniej niż 150 sztuk mały z obszarów, na których jest prowadzona produkcja mały.

2. Próbki, o których mowa w ust. 1, pobiera się dwa razy w roku, biorąc pod uwagę:

1) cykl rozwojowy pasożyta;

- 2) ilość małży w obszarze, na którym jest prowadzona produkcja małży;
- 3) przepływ wody w obszarze, na którym jest prowadzona produkcja małży;
- 4) cykl rozwojowy małży.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

- ¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 214).
- ²⁾ Przepisy wydane na podstawie decyzji Rady nr 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii (Dz. Urz. EWG L 224 z 18.08.1990, str. 19, z późn. zm.).
- ³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830 oraz z 2007 r. Nr , poz.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 282, poz. 2813). Podczas prac nad ustawą o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt oraz ustawy o weterynaryjnej kontroli granicznej, nastąpiła potrzeba redakcyjnej zmiany upoważnienia zawartego w art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 z późn. zm.) Ww. zmiana nie miała wpływu na merytoryczną treść projektowanego rozporządzenia.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie określenia jednostek chorobowych, sposobu prowadzenia kontroli oraz zakresu badań kontrolnych zakażeń zwierząt (Dz. U. z 2004 r. Nr 282, poz. 2813) zachowuje moc do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Rozporządzenie będzie oddziaływać na organy Inspekcji Weterynaryjnej, producentów produktów pochodzenia zwierzęcego, Zarządy Okręgowe Polskiego Związku Łowieckiego oraz Regionalne Dyrekcje Lasów Państwowych.

2. Zakres przeprowadzonych konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia został skonsultowany z następującymi organizacjami społecznymi i zawodowymi:

- 1) Krajową Radą Lekarsko-Weterynaryjną,
- 2) Krajową Radą Izb Rolniczych,
- 3) Sekcją Krajową Pracowników Weterynarii NSZZ „Solidarność”,
- 4) Ogólnopolskim Związkiem Zawodowym Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej;
- 5) Krajową Radą Polskiego Związku Łowieckiego;
- 6) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych,
- 7) Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych,
- 8) Związkiem Pracodawców – Business Centre Club.

Projekt rozporządzenia konsultowano również z Państwowym Instytutem Weterynaryjnym w Puławach – Państwowym Instytutem Badawczym oraz z Głównym Inspektoratem Weterynarii.

3. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionalny.

Przewiduje się, iż wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, sytuację gospodarczą i rozwój regionalny, natomiast będzie miało korzystny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, ponieważ prowadzenie badań

określonych rozporządzeniem przyczyni się do zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, będzie miało znaczenie dla ochrony zdrowia zwierząt, a tym samym dla szeroko rozumianego bezpieczeństwa żywności.

6/04/em

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾
z dnia

w sprawie zwalczania grypy ptaków²⁾

Na podstawie art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm. ³⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb zwalczania oraz zapobiegania występowaniu grypy ptaków, zwanej dalej „grypą ptaków”, a w szczególności:

- 1) zapobiegawcze środki bezpieczeństwa biologicznego;
- 2) sposób i tryb postępowania przy:
 - a) podejrzeniu grypy ptaków,
 - b) stwierdzaniu wysoce zjadliwej grypy ptaków,
 - c) stwierdzaniu grypy ptaków o niskiej zjadliwości;
- 3) środki stosowane przy zwalczaniu wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz grypy ptaków o niskiej zjadliwości;
- 4) procedury czyszczenia i odkażania;
- 5) sposób zapobiegania przeniesienia wirusów grypy ptaków na ssaki;
- 6) warunki i sposób ponownego zasiedlania zwierząt w gospodarstwach;
- 7) warunki i sposób wprowadzania szczepień interwencyjnych i zapobiegawczych;
- 8) kryteria sporządzania planu gotowości.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) grypa ptaków – zakażenie drobiu lub innych ptaków wywołane wirusami grypy typu A:
 - a) podtypu H5 lub H7, lub
 - b) z indeksem dożylniej zjadliwości wirusa (IVPI) u 6-cio tygodniowych kurcząt wynoszącym powyżej 1,2;
- 2) wysoce zjadliwa grypa ptaków (HPAI) – zakażenie drobiu lub innych ptaków wywołane wirusami grypy ptaków:
 - a) podtypu H5 lub H7, z sekwencjami genomu kodującymi liczne aminokwasy zasadowe w miejscu cięcia cząsteczki hemaglutyniny podobnymi do sekwencji obserwowanych w innych wirusach wysoce zjadliwej grypy ptaków, wskazujących na możliwość rozszczepienia cząsteczki hemaglutyniny przez większość proteaz gospodarza, lub
 - b) z indeksem dożylniej zjadliwości wirusa (IVPI) u 6-cio tygodniowych kurcząt wynoszącym powyżej 1,2;
- 3) grypa ptaków o niskiej zjadliwości (LPAI) - zakażenie drobiu lub innych ptaków wywołane wirusami grypy ptaków podtypu H5 lub H7, innymi niż określone w pkt 2;
- 4) drób – ptaki hodowane lub utrzymywane w celach rozplodowych, produkcji mięsa lub jaj spożywczych, pozyskiwania innych produktów lub odtworzenia zasobów ptactwa łownego;
- 5) dzikie ptaki – ptaki żyjące na wolności, które nie są hodowane lub utrzymywane w gospodarstwie;
- 6) inne ptaki – ptaki inne niż drób utrzymywane w celach innych niż określone w pkt 4, w szczególności na potrzeby pokazów, wyścigów, wystaw, hodowli lub sprzedaży;
- 7) zarejestrowane rzadkie rasy drobiu lub innych ptaków – drób lub inne ptaki umieszczone w rejestrze Krajowego Ośrodka Koordynacyjnego ds. Zasobów Genetycznych Zwierząt Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt;
- 8) gospodarstwo – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w którym są utrzymywane drób lub inne ptaki, w tym zakłady wylęgu drobiu, cyrki, ogrody zoologiczne, jarmarki z ptakami i ptaszarnie, z wyłączeniem rzeźni, środków transportu, stacji kwarantanny, posterunków

kontroli granicznej i laboratoriów upoważnionych do przechowywania izolatów wirusa grypy ptaków;

- 9) gospodarstwo komercyjne – gospodarstwo, w którym jest utrzymywany drób w celu umieszczenia na rynku;
- 10) gospodarstwo niekomercyjne – gospodarstwo, w którym jest utrzymywany drób lub inne ptaki do własnego spożycia lub użytku, lub jako zwierzęta domowe w rozumieniu przepisów o ochronie zwierząt;
- 11) grupa drobiu – stado drobiu o jednoznacznym statusie epizootycznym w odniesieniu do grypy ptaków, objęte nadzorem, kontrolą i środkami bezpieczeństwa biologicznego utrzymywane w gospodarstwie lub gospodarstwach objętych jednakowymi środkami bezpieczeństwa biologicznego;
- 12) grupa innych ptaków - stado innych ptaków o jednoznacznym statusie epizootycznym w odniesieniu do grypy ptaków, objęte nadzorem, kontrolą i środkami bezpieczeństwa biologicznego, utrzymywane w gospodarstwie lub gospodarstwach objętych jednakowymi środkami bezpieczeństwa biologicznego;
- 13) stado – drób lub inne ptaki znajdujące się w jednej jednostce produkcyjnej
- 14) jednostka produkcyjna – gospodarstwo lub część gospodarstwa lub każde inne miejsce, w którym utrzymywany jest drób lub inne ptaki, które zostało uznane przez urzędowego lekarza weterynarii za całkowicie niezależne od innych jednostek produkcyjnych pod względem usytuowania i obsługi drobiu lub innych ptaków;
- 15) podręcznik diagnostyczny – podręcznik przygotowany w celu zapewnienia jednolitych procedur diagnozowania grypy ptaków, określony w decyzji Komisji 2006/437/WE z dnia 4 sierpnia 2006 r. zatwierdzającej podręcznik diagnostyczny dotyczący grypy ptaków, przewidziany w dyrektywie Rady 2005/94/WE (Dz. Urz. WE L 237 z 31.8.2006, str. 1);
- 16) drób lub inne ptaki podejrzane o zakażenie - drób lub inne ptaki, u których za życia lub po śmierci występują objawy kliniczne lub zmiany patologiczne w badaniach laboratoryjnych nie pozwalające na wykluczenie grypy ptaków;
- 17) właściciel – osoba, w tym osoba fizyczna albo prawna, w której posiadaniu znajduje się drób lub inne ptaki;

- 18) nadzór urzędowy – monitorowanie statusu epizootycznego drobiu lub innych ptaków lub ssaków hodowanych lub utrzymywanych w gospodarstwie w odniesieniu do grypy ptaków;
- 19) kontrola urzędowa – czynności mające na celu sprawdzenie realizacji obowiązków określonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, niniejszym rozporządzeniu oraz w decyzjach wydanych przez powiatowego lekarza weterynarii w odniesieniu do grypy ptaków;
- 20) zabijanie – uśmiercanie drobiu, innych ptaków lub ssaków w celu innym, niż spożycie przez ludzi;
- 21) ubój – uśmiercanie poprzez wykrwawienie drobiu lub ssaków w celu ich spożycia przez ludzi;
- 22) usunięcie – zbieranie, transportowanie, przechowywanie, przeładunek, przetwarzanie oraz wykorzystywanie lub usuwanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w sposób określony:
 - a) w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, tom 37, str. 92), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002/WE”, lub
 - b) w przepisach Unii Europejskiej wydanych zgodnie procedurą określoną w art. 64 ust. 2 dyrektywy z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG, zwanej dalej „dyrektywą 2005/94/WE”;
- 23) gospodarstwo kontaktowe - gospodarstwo, z którego lub do którego mogła zostać przeniesiona grypa ptaków;
- 24) podejrzenie wystąpienia ogniska grypy ptaków – gospodarstwo, w którym powiatowy lekarz weterynarii podejrzewa wystąpienie grypy ptaków;
- 25) ognisko – gospodarstwo, w którym powiatowy lekarz weterynarii potwierdził wystąpienie grypy ptaków;
- 26) ognisko pierwotne grypy ptaków – ognisko grypy ptaków na obszarze powiatu nie powiązane epizootycznie z innym ogniskiem tej choroby w tym samym powiecie lub pierwsze stwierdzone ognisko grypy ptaków w innym powiecie;

27) strategia odróżniania zwierzęcia zakażonego od zwierzęcia szczepionego (strategia DIVA) - strategia szczepienia umożliwiająca odróżnienie zwierząt zakażonych od zwierząt zaszczepionych poprzez przeprowadzenie badań laboratoryjnych w kierunku obecności przeciwciał przeciwko szczepowi terenowemu wirusa grypy ptaków oraz poprzez wykorzystanie nieszczepionych ptaków wskaźnikowych;

28) ssak – zwierzę z gromady ssaki (*Mammalia*), z wyjątkiem człowieka;

29) obszary zamknięte – obszar zapowietrzony, obszar zagrożony oraz inne obszary ustanowione jako zamknięte na potrzeby zwalczania grypy ptaków.

§ 3. 1. Główny Lekarz Weterynarii opracowuje i realizuje program, którego celem jest:

- 1) wykrycie występowania zakażeń wirusami grypy ptaków podtypu H5 i H7 u drobiu;
- 2) poszerzenie wiedzy, na podstawie regularnie przeprowadzanej oceny ryzyka, o aktualnym zagrożeniu wystąpienia grypy ptaków wywołanej wirusami pochodzącymi od dzikich ptaków.

2. Program, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 jest opracowywany i realizowany zgodnie z wytycznymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE.

3. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, o wszystkich stwierdzonych przypadkach grypy ptaków w rzeźniach, środkach transportu, posterunkach kontroli granicznej i innych miejscach na granicy Wspólnoty, w tym w stacjach, w których kwarantannie poddawany jest przywożony drób lub inne ptaki, niezależnie od informacji przekazywanych zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o tych chorobach (Dz. U. Nr 24, poz. 182).

2. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie powiadamia o sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisję Europejską oraz właściwe organy państw

członkowskich Unii Europejskiej, z których lub do których mogła zostać przeniesiona grypa ptaków.

Rozdział 2

Sposób i tryb postępowania przy podejrzeniu wystąpienia grypy ptaków

§ 4. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu wystąpienia grypy ptaków podejmuje niezwłocznie, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, następujące czynności mające na celu wykrycie albo wykluczenie tej choroby:

- 1) niezwłocznie obejmuje gospodarstwo nadzorem urzędowym;
- 2) przeprowadza dochodzenie epizootyczne;
- 3) nakazuje:
 - a) posiadaczowi zwierząt dokonanie spisu wszystkich kategorii drobiu, innych ptaków oraz ssaków utrzymywanych w gospodarstwie, z wyszczególnieniem dla każdej kategorii liczby zwierząt padłych, wykazujących objawy kliniczne grypy ptaków, niewykazujących objawów klinicznych grypy ptaków, w tym także zwierząt padłych, wyklutych lub urodzonych w okresie podejrzenia o tę chorobę;
 - b) aktualizowanie spisu, o którym mowa w lit. a,
 - c) odosobnienie drobiu i innych ptaków w kurnikach lub innych zamkniętych obiektach,
 - d) stosowanie, zgodnie z jego zaleceniami, produktów biobójczych w rozumieniu przepisów o produktach biobójczych, zwanych dalej „produktami biobójczymi”, przy wejściach i wjazdach do gospodarstwa, wyjściach i wyjazdach z gospodarstwa oraz do pomieszczeń i z pomieszczeń, w których są utrzymywane drób i inne ptaki;
- 4) zakazuje przemieszczania:
 - drobiu i innych ptaków z gospodarstwa i do gospodarstwa,
 - jaj z gospodarstwa,
 - zwłok drobiu i innych ptaków, mięsa drobiowego, wyrobów mięsnych pozyskanych z drobiu, pasz przeznaczonych dla drobiu, narzędzi, materiałów, odpadów, nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, zużytej ściółki oraz innych przedmiotów lub

substancji, które mogłyby przenieść wirusa grypy ptaków, z gospodarstwa, bez jego zgody;

5) określa warunki przemieszczania z gospodarstwa i do gospodarstwa osób, ssaków utrzymywanych w gospodarstwie, pojazdów i urządzeń.

2. Spis, o którym mowa, w ust. 1 pkt 2 i 5 lit. a, jest codziennie aktualizowany w odniesieniu do zwierząt wyklutych, urodzonych lub padłych w ciągu całego okresu podejrzenia wystąpienia grypy ptaków oraz jest udostępniany do wglądu powiatowemu lekarzowi weterynarii.

3. Jeżeli niemożliwe jest odosobnienie drobiu i innych ptaków w kurnikach lub innych zamkniętych obiektach z uwagi na dobrostan, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje umieszczenie tych zwierząt w innym miejscu na terenie tego samego gospodarstwa w sposób uniemożliwiający kontakt z drobiem i innymi ptakami utrzymywanymi w innych gospodarstwach oraz minimalizujący ich kontakt z dzikimi ptakami.

4. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku innym, niż określony w ust. 1 może pobrać próbki do badań diagnostycznych, bez podejmowania środków, o których mowa w ust. 1.

5. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 3-5 oraz w ust. 3 stosuje się do czasu wykluczenia przez powiatowego lekarza weterynarii podejrzenia wystąpienia grypy ptaków.

§ 5. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie oceny ryzyka oraz przy uwzględnieniu zastosowanych środków ochronnych i miejsca przeznaczenia przemieszczanych ptaków lub produktów może wyrazić zgodę na:

- 1) wypuszczanie drobiu i innych ptaków z kurników i innych zamkniętych obiektów;
- 2) przemieszczanie drobiu i innych ptaków z gospodarstwa i do gospodarstwa;
- 3) przemieszczanie z gospodarstwa zwłok i tusz drobiu i innych ptaków, mięsa drobiowego, wyrobów mięsnych pozyskanych z drobiu, pasz przeznaczonych dla drobiu, narzędzi, materiałów, odpadów, nawozów naturalnych, zużytej ściółki oraz innych przedmiotów lub substancji, które mogłyby przenieść wirusa grypy ptaków.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, uwzględniając wyniki dochodzenia epizootycznego, może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 4 ust. 1

pkt 3 lit. d w odniesieniu do gospodarstw niekomercyjnych, w których utrzymywane są inne ptaki.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na przemieszczanie jaj z gospodarstwa:

- 1) bezpośrednio do zatwierdzonego zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 55, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 853/2004”, w celu poddania ich czynnościom produkcyjnym oraz obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 852/2004” lub
- 2) w celu ich usunięcia.

4. Warunki do wydania pozwolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 6. 1. W gospodarstwach, w których nie podejrzewa się wystąpienia grypy ptaków, znajdujących się na obszarze o wysokim zagęszczeniu drobiu, powiatowy lekarz weterynarii na podstawie wstępnych wyników dochodzenia epizootycznego, może wprowadzić:

- 1) czasowe ograniczenia w przemieszczaniu:
 - a) drobiu, innych ptaków, jaj oraz pojazdów wykorzystywanych do ich przewozu,
 - b) ssaków utrzymywanych w gospodarstwach;
- 2) środki, o których mowa w § 7 w odniesieniu do drobiu, innych ptaków lub jednostek produkcyjnych, w których utrzymywany jest drób lub inne ptaki podejrzane o zakażenie wirusem grypy ptaków.

2. Ograniczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b, nie mogą trwać dłużej niż 72 godziny, z wyjątkiem uzasadnionych przypadków.

3. Powiatowy lekarz weterynarii pobiera, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, próbki do badań laboratoryjnych od drobiu lub innych ptaków

zabitych w gospodarstwach, o których mowa w ust. 1, w celu potwierdzenia lub wykluczenia wystąpienia grypy ptaków.

4. Wokół gospodarstw, o których mowa w ust. 1, powiatowy lekarz weterynarii może określić tymczasowe obszary zamknięte, w których stosuje się wszystkie lub niektóre środki, o których mowa w § 4.

Rozdział 3

Sposób i tryb postępowania przy stwierdzeniu wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI)

§ 7. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz oprócz środków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2-4:

nakazuje:

- a) niezwłoczne zabicie pod nadzorem urzędowym drobiu i innych ptaków, w sposób wykluczający rozprzestrzenianie się grypy ptaków, w szczególności podczas transportu,
 - b) usunięcie pod nadzorem urzędowym zwłok i jaj znajdujących się na terenie gospodarstwa,
 - c) zniszczenie lub przetworzenie, w sposób zapewniający zniszczenie wirusa grypy ptaków, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, paszy, oraz przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone wirusem grypy ptaków,
 - d) odkażenie, w sposób określony w § 29, obornika, gnojowicy oraz ściółki, które mogły zostać skażone wirusem grypy ptaków;
- 2) zakazuje przemieszczania z gospodarstwa i do gospodarstwa innych ptaków oraz ssaków utrzymywanych w gospodarstwach bez jego zgody, z wyjątkiem ssaków przebywających wyłącznie w pomieszczeniach mieszkalnych;
 - 3) może odstąpić od nakazu zabicia drobiu lub innych ptaków, w przypadku gdy przeprowadzona przez niego ocena ryzyka wykaże, że nie stanowią one zagrożenia dla rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków;
 - 4) ustala miejsce, w którym znajduje się:
 - a) drób wykluty z jaj pozyskanych w tym gospodarstwie w okresie między przypuszczalną datą wystąpienia w gospodarstwie wysoce zjadliwej grypy

ptaków, a zastosowaniem środków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-4, oraz obejmuje ten drób nadzorem urzędowym i podejmuje czynności zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym,

b) mięso drobiowe pochodzące z tego gospodarstwa, w przypadku gdy uboju drobiu dokonano w okresie między przypuszczalną datą wystąpienia w gospodarstwie wysoce zjadliwej grypy ptaków, a zastosowaniem środków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-4, oraz nakazuje jego usunięcie pod nadzorem urzędowym, jeśli znajduje się na terenie jego właściwości,

c) jaja zniesione na terenie gospodarstwa w okresie między przypuszczalną datą wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków, a zastosowaniem środków, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-4, oraz nakazuje ich usunięcie pod nadzorem urzędowym, jeśli znajdują się na terenie jego właściwości;

5) informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca, o którym mowa w pkt 4, o tym, że na terenie jego właściwości znajduje się drób, mięso drobiowe lub jaja, lub o których mowa w pkt 4 li. a-c.

2. Powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, nakazuje usunięcie mięsa drobiowego oraz jaj pochodzących z gospodarstwa, o którym mowa w ust.1, a w przypadku piskląt wyklutych z takich jaj, obejmuje je nadzorem w celu wykrycia albo wykluczenia wysoce zjadliwej grypy ptaków u tych piskląt.

3. Po usunięciu zwłok z gospodarstwa, pomieszczenia, w których przebywał drób lub inne ptaki, ich otoczenie, pojazdy używane do transportu drobiu lub innych ptaków, zwłok, mięsa drobiowego, paszy, nawozów naturalnych i ściółki oraz pozostałe przedmioty lub substancje, które mogły ulec skażeniu wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków, podlegają czyszczeniu i odkażaniu zgodnie z § 29 oraz pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może zastosować na terenie gospodarstwa ograniczenia zapobiegające rozprzestrzenianiu się wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków na dzikie ptaki.

5. W przypadku ogniska pierwotnego wysoce zjadliwej grypy ptaków izolat wirusa poddawany jest badaniom laboratoryjnym, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, w celu ustalenia podtypu genetycznego oraz niezwłocznie przekazany do laboratorium referencyjnego Wspólnoty.

§ 8. 1. Powiatowy lekarz weterynarii może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a., na pisemny wniosek właściciela lub podmiotu odpowiedzialnego za gospodarstwo niekomercyjne, cyrk, ogród zoologiczny, sklep zoologiczny, rezerwat przyrody lub ogrodzony obszar, gdzie drób i inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras drobiu lub innych ptaków.

2. Warunkiem pozytywnego rozpatrzenia wniosku jest uznanie, że zachowanie zwierząt przy życiu nie przyczyni się do szerzenia choroby, potwierdzone opinią Rady Sanitarno-Epizootycznej lub grupy ekspertów.

3. W przypadku odstąpienia od stosowania środków, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a, powiatowy lekarz weterynarii:

nakazuje utrzymywanie drobiu i innych ptaków w kurnikach lub innych zamkniętych obiektach;

obejmuje drób i inne ptaki nadzorem oraz przeprowadza badania zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;

zakazuje przemieszczania drobiu i innych ptaków do czasu uzyskania wyników badań laboratoryjnych wykluczających obecność wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków.

4. Jeżeli nie jest możliwe utrzymywanie drobiu i innych ptaków w kurnikach lub innych obiektach z uwagi na dobrostan, umieszcza się je w innym miejscu na terenie tego samego gospodarstwa w sposób uniemożliwiający kontakt z drobiem i innymi ptakami utrzymywanymi w innych gospodarstwach oraz stosuje się środki minimalizujące ich kontakt z dzikimi ptakami.

5. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na przemieszczanie drobiu i innych ptaków z gospodarstwa do rzeźni lub innego gospodarstwa:

1) znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) znajdującego się na terytorium innego państwa członkowskiego pod warunkiem, że właściwe władze danego państwa członkowskiego wyraziły zgodę.

6. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na transport jaj bezpośrednio do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich czynnościom produkcyjnym oraz obróbce zgodnie z rozdziałem XI

załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004. Warunki do wydania pozwolenia określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 9. 1. W przypadku wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwie składającym się z dwóch lub większej liczby oddzielnych jednostek produkcyjnych, powiatowy lekarz weterynarii, może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a, w odniesieniu do jednostek produkcyjnych, w których u drobiu i innych ptaków nie podejrzewa się wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków, pod warunkiem, że postępowanie takie nie zagraża zwalczaniu tej choroby.

2. Warunkiem odstąpienia od stosowania środków, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 lit. a, jest całkowita odrębność struktury administracyjno-technologicznej jednostki produkcyjnej, sposobu karmienia, źródła wody, sprzętu oraz obsługi.

§ 10. 1. Powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie przekazuje wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii informację o przyznaniu odstępstw, o których mowa w § 8 i 9.

2. Wojewódzki lekarz weterynarii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, powiadamia o tym niezwłocznie Głównego Lekarza Weterynarii.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o wystąpieniu przypadków, o których mowa w ust. 1.

§ 11. 1. W gospodarstwach uznanych w wyniku dochodzenia epizootycznego za gospodarstwa kontaktowe, powiatowy lekarz weterynarii:

1) stosuje środki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-4, do dnia wykluczenia wysoce zjadliwej grypy ptaków;

2) pobiera od zabitych ptaków próbki do badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym.

2. W gospodarstwach kontaktowych, w szczególności znajdujących się na obszarach o wysokim zagęszczeniu populacji drobiu, powiatowy lekarz weterynarii, może stosować środki, o których mowa w § 7.

3. Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które są uwzględniane przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zabiciu ptaków w gospodarstwach kontaktowych są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

4. W przypadku stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwie kontaktowym, budynki i urządzenia, które mogły zostać skażone, ich otoczenie, pojazdy używane do transportu drobiu i innych ptaków, zwłok, mięsa drobiowego, paszy, nawozów naturalnych i ściółki oraz pozostałe przedmioty lub substancje, które mogły ulec skażeniu, podlegają czyszczeniu i odkażaniu zgodnie z § 29.

§ 12. 1. Powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda, w przypadku wyznaczenia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków, określa obszar:

- 1) zapowietrzony, o promieniu co najmniej 3 km wokół ogniska choroby;
- 2) zagrożony, o promieniu co najmniej 10 km wokół ogniska choroby, wraz z obszarem zapowietrzonym.

2. Obszar zapowietrzony i zagrożony określa się uwzględniając:

- 1) wyniki dochodzenia epizootycznego;
- 2) warunki geograficzne, z uwzględnieniem granic naturalnych;
- 3) lokalizację i odległości pomiędzy gospodarstwami, w których jest utrzymywany drób oraz liczebność stad drobiu;
- 4) drogi przemieszczania drobiu i innych ptaków oraz handel nimi;
- 5) lokalizację rzeźni oraz miejsc, w których drób i inne ptaki mogą zostać zabite lub poddane ubojowi;
- 6) środki transportu i sprzęt wykorzystywane do przemieszczania drobiu i innych ptaków, w szczególności transportowanych do rzeźni, tusz, zwłok, ściółki, nawozów naturalnych oraz liczbę osób nadzorujących przemieszczanie wewnątrz tych obszarów.

3. Powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda może, zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 2, ustanowić inne obszary, wokół lub w sąsiedztwie obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych, w których będą stosowane środki zapobiegające rozprzestrzenianiu się wysoce zjadliwej grypy ptaków, w tym zapobiegawczy ubój lub zabicie drobiu lub innych ptaków.

4. Jeżeli przy określaniu obszaru zapowietrzonego, zagrożonego lub innego zamkniętego, obszar ten obejmuje terytorium innego państwa członkowskiego, Główny Lekarz Weterynarii współpracuje z właściwymi organami tego państwa w celu określenia obszaru zapowietrzonego, zagrożonego lub innego obszaru zamkniętego.

5. W przypadku stwierdzenia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków u innych ptaków utrzymywanych w gospodarstwie niekomercyjnym, ogrodzie zoologicznym, cyrku, sklepie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub na ogrodzonym obszarze, gdzie inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras innych ptaków:

1) można odstąpić od określania obszaru zapowietrzonego i obszaru zagrożonego lub

2) w przypadku określenia tych obszarów można odstąpić od wprowadzenia niektórych środków stosowanych na tych obszarach, pod warunkiem, że postępowanie takie nie spowoduje szerzenia się wysoce zjadliwej grypy ptaków.

6. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zastosowaniu środków zapobiegawczych, o których mowa w ust. 3.

§ 13. 1. Na obszarze zapowietrzonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) sporządza spis wszystkich gospodarstw;
- 2) przeprowadza niezwłocznie kontrole wszystkich gospodarstw komercyjnych, połączone z badaniem klinicznym drobiu i innych ptaków oraz w razie konieczności pobiera próbki do badań laboratoryjnych, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 3) prowadzi rejestr kontroli, o których mowa w pkt 2, i dokumentuje ustalenia w formie protokołu;
- 4) przeprowadza kontrole wszystkich gospodarstw niekomercyjnych przed upływem okresu, o którym mowa w § 19;
- 5) sprawuje dodatkowy nadzór, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, nad wszystkimi gospodarstwami, w celu ustalenia dalszego rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków.

2. W gospodarstwach znajdujących się na obszarze zapowietrzonym, powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) nakazuje:
 - a) utrzymywanie drobiu i innych ptaków w kurnikach lub innych zamkniętych obiektach lub w odosobnionym innym miejscu na terenie tego samego gospodarstwa w sposób uniemożliwiający kontakt z drobiem lub innymi ptakami utrzymywanymi w innych gospodarstwach, oraz minimalizujący kontakt z dzikimi ptakami,

- b) niezwłoczne usuwanie zwłok,
- c) niezwłoczne czyszczenie i odkażenie zgodnie z § 29:
 - pojazdów i przedmiotów używanych do transportu drobiu i innych ptaków, mięsa drobiowego, paszy, obornika oraz ściółki,
 - pojazdów używanych przez pracowników i inne osoby wjeżdżające do gospodarstwa lub wyjeżdżające z gospodarstwa,
 - przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków,
- d) stosowanie środków bezpieczeństwa biologicznego, w szczególności dezynfekcji obuwia oraz rąk przez wszystkie osoby wchodzące do gospodarstwa lub wychodzące z gospodarstwa, w celu uniemożliwienia rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków,
- e) właścicielowi gospodarstwa:
 - prowadzenie rejestru wszystkich osób wchodzących do gospodarstwa lub wychodzących z gospodarstwa, z wyjątkiem pomieszczeń mieszkalnych; rejestr jest udostępniany na żądanie powiatowego lekarza weterynarii,
 - niezwłoczne informowanie go o zwiększonej zachorowalności lub śmiertelności lub znacznym obniżeniu produktywności wśród zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie;

2) zakazuje:

- a) wyprowadzania z gospodarstwa i wprowadzania do gospodarstwa drobiu i innych ptaków oraz ssaków utrzymywanych w gospodarstwach, bez jego zgody,
- b) wywożenia i rozrzucania obornika, gnojowicy oraz zużytej ściółki z gospodarstwa, bez jego zgody,
- c) organizowania targów, wystaw, pokazów i konkursów z udziałem żywych ptaków,
- d) wypuszczania drobiu lub innych ptaków do środowiska w celu odtworzenia zasobów ptactwa łownego,
- e) przemieszczania i transportu drobiu i innych ptaków, jaj oraz zwłok z gospodarstw znajdujących się na obszarze zapowietrzonym drogami, z

wyłączeniem prywatnych dróg dojazdowych do gospodarstw oraz transportu kolejną,

f) transportu mięsa drobiowego z rzeźni, zakładów rozbioru oraz chłodni, chyba, że mięso to zostało pozyskane:

- z drobiu pochodzącego spoza obszaru zapowietrzonego oraz nie było przechowywane i transportowane z mięsem drobiowym pozyskanym z drobiu pochodzącego z obszaru zapowietrzonego, lub
- co najmniej 21 dni przed dniem prawdopodobnego wprowadzenia wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków do gospodarstwa oraz od momentu pozyskania nie było przechowywane i transportowane z mięsem drobiowym pozyskanym z drobiu po tej dacie;

3) może, w celach zapobiegawczych nakazać ubój lub zabicie drobiu lub innych ptaków na terenie gospodarstwa.

3. Rejestru, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. e tiret pierwsze, nie prowadzi się w ogrodach zoologicznych i rezerwach przyrody, gdzie odwiedzający nie mają dostępu do miejsc, w których utrzymywane są ptaki.

4. Środków, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lit. a, nie stosuje się w odniesieniu do ssaków utrzymywanych wyłącznie w pomieszczeniach mieszkalnych, które:

- 1) nie mają kontaktu z drobiem i innymi ptakami oraz
- 2) nie mają dostępu do klatek lub miejsc, w których utrzymywane są drób i inne ptaki.

5. Zakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 lit. e i f, nie stosuje się w odniesieniu do transportu przez obszar zapowietrzony drogami lub kolejną bez rozładunku lub zatrzymywania się.

§ 14. 1. Na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na:

- 1) przemieszczanie nawozów naturalnych z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym do wyznaczonego zakładu, w celu poddania obróbce lub do tymczasowego przechowywania w celu późniejszego poddania obróbce:
 - a) zgodnie z rozporządzeniem nr 1774/2002/WE, lub
 - b) zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej na podstawie art. 20 dyrektywy Rady 2005/94/WE;

- 2) transport drobiu z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni w celu dokonania natychmiastowego uboju, jeżeli:
 - a) w gospodarstwie pochodzenia:
 - urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne drobiu w ciągu 24 godzin przed wysłaniem do uboju,
 - w razie potrzeby pobrano od drobiu próbki do badań laboratoryjnych zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym i uzyskano wyniki wykluczające zakażenie wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków,
 - b) drób transportowany jest w pojazdach zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem;
- 3) transport drobiu spoza obszaru zapowietrzonego bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni znajdującej się na obszarze zapowietrzonym w celu natychmiastowego uboju oraz na późniejsze przemieszczanie mięsa pozyskanego z tego drobiu, z zachowaniem następujących warunków:
 - a) powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na położenie rzeźni został poinformowany o planowanym terminie przywozu drobiu i wyraził zgodę na jego przyjęcie,
 - b) organ, o którym mowa w pkt 1, poinformował powiatowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wysyłkę drobiu, o dokonaniu uboju drobiu,
 - c) przywieziony drób pozostaje bez kontaktu oraz jest poddawany ubojowi w odrębnym cyklu produkcyjnym lub w odrębnym przedziale czasowym od drobiu pochodzącego z obszaru zapowietrzonego,
 - d) mięso jest pozyskiwane, poddane rozbiorowi, transportowane i przechowywane oddzielnie od mięsa pozyskanego z drobiu pochodzącego z obszaru zapowietrzonego,
 - e) produkty uboczne są usuwane;
- 4) transport piskląt jednodniowych pochodzących z gospodarstw znajdujących się na obszarze zapowietrzonym bezpośrednio do gospodarstwa lub obiektu w gospodarstwie znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym położonego poza obszarem zapowietrzonym i zagrożonym, z zachowaniem następujących warunków:

- a) drób transportowany jest w pojazdach zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem,
 - b) w trakcie transportu oraz w gospodarstwie przeznaczenia stosuje się odpowiednie środki bezpieczeństwa biologicznego,
 - c) po przywiezieniu piskląt jednodniowych, gospodarstwo przeznaczenia zostaje objęte nadzorem urzędowym,
 - d) w gospodarstwie przeznaczenia znajdującym się poza obszarem zapowietrzonym lub zagrożonym, przywieziony drób pozostaje co najmniej przez 21 dni;
- 5) transport piskląt jednodniowych pochodzących z gospodarstw znajdujących się poza obszarem zapowietrzonym lub zagrożonym bezpośrednio do gospodarstwa znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym znajdującego się poza obszarem zapowietrzonym i zagrożonym, jeżeli w zakładzie wylęgu drobiu jaja wylęgowe oraz wyklute z nich pisklęta nie mają kontaktu z jajami wylęgowymi oraz pisklętami pochodzącymi z obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego;
- 6) transport drobiu odchowanego, przed rozpoczęciem okresu nieśności bezpośrednio do gospodarstwa lub obiektu gospodarstwa, w którym nie jest utrzymywany drób, w tym znajdującego się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym, z zachowaniem następujących warunków:
- a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne drobiu i innych ptaków w gospodarstwie pochodzenia, w szczególności drobiu przeznaczonego do transportu,
 - b) w razie potrzeby pobrano od drobiu próbki do badań laboratoryjnych zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym i uzyskano wyniki wykluczające zakażenie wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków,
 - c) drób odchowany, przed rozpoczęciem okresu nieśności jest transportowany w pojazdach zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem,
 - d) po zasiedleniu przywiezionego drobiu, gospodarstwo lub obiekt przeznaczenia zostaje objęte nadzorem urzędowym,
 - e) w gospodarstwie przeznaczenia znajdującym się poza obszarem zapowietrzonym lub zagrożonym, przywieziony drób pozostaje co najmniej przez 21 dni;

- 7) transport jaj wylęgowych bezpośrednio do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu wylęgu drobiu znajdującego się w obszarze zapowietrzonym lub z gospodarstwa znajdującego się w obszarze zapowietrzonym bezpośrednio do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu wylęgu drobiu, z zachowaniem następujących warunków:
- a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie stad rodzicielskich, z których pochodzą jaja wylęgowe, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym i wykluczył występowanie wysoce zjadliwej grypy ptaków,
 - b) jaja wylęgowe i ich opakowania zostały poddane przed wysyłką odkażaniu, a ich oznakowanie umożliwia identyfikację ich miejsca pochodzenia,
 - c) jaja wylęgowe są transportowane w pojazdach zaplombowanych przez powiatowego lekarza weterynarii lub pod jego nadzorem,
 - d) w wyznaczonym zakładzie wylęgu drobiu stosuje się środki bezpieczeństwa biologicznego zgodnie z zaleceniami powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla miejsca położenia zakładu wylęgu drobiu;
- 8) transport jaj konsumpcyjnych bezpośrednio:
- a) do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,
 - b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004 lub
 - c) w celu ich usunięcia.

9) bezpośredni transport zwłok w celu ich usunięcia.

2. Środki transportu i urządzenia używane do transportu drobiu, innych ptaków, jaj, mięsa drobiowego oraz zwłok, o których mowa w ust. 1, są oczyszczane i odkażane niezwłocznie po transporcie pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z § 29.

§ 15. Drób, o którym mowa w § 14 ust. 1 pkt 2 może zostać poddany ubojowi, jeżeli:

- 1) powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia rzeźni został poinformowany o planowanym terminie przywozu drobiu i wyraził zgodę na jego przyjęcie;
- 2) urzędowy lekarz weterynarii odpowiedzialny za wyznaczoną rzeźnię przeprowadza szczegółowe badanie przedubojowe drobiu;
- 3) organ, o którym mowa w pkt 1, poinformował powiatowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wysyłkę drobiu, o dokonaniu uboju drobiu;
- 4) do czasu uboju jest trzymany bez kontaktu z innym drobiem, a jego ubój jest dokonywany w odrębnym cyklu produkcyjnym lub w odrębnym przedziale czasowym;
- 5) po zakończeniu uboju, przeprowadza się czyszczenie i odkażanie;
- 6) po dokonaniu uboju urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie poubojowe drobiu;
- 7) mięso pozyskane z ubitego drobiu znakuje się znakiem jakości zdrowotnej określonym w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego wyprodukowanych na obszarach podlegających ograniczeniom (Dz. U. Nr 71, poz. 492), lub w sposób określony w decyzji Komisji Europejskiej wydanej zgodnie z art. 64 ust. 3 dyrektywy 2005/94;
- 8) mięso, o którym mowa w pkt 7, nie może zostać przeznaczone na rynek wewnątrzspółnotowy, ani na rynek państw trzecich;
- 9) pozyskiwanie, rozbiór, transport, przechowywanie lub przetwarzanie tego mięsa odbywa się w sposób zapewniający brak kontaktu z mięsem drobiowym przeznaczonym na rynek wewnątrzspółnotowy lub na rynek państw trzecich;
- 10) przepisu pkt 9 nie stosuje się, jeżeli mięso zostało poddane obróbce określonej w przepisach, o których mowa w pkt 7.

§ 16. 1. Środki określone w § 13-15 stosuje się nie krócej niż przez 21 dni od daty zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania gospodarstwa będącego ogniskiem choroby, zgodnie z § 29, nie dłużej niż do czasu przeprowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, badań w gospodarstwach położonych w obszarze zapowietrzonym i uzyskania wyników wykluczających obecność wirusa grypy ptaków.

2. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, w obszarze zapowietrzonym stosuje się środki, o których mowa w § 17.

§ 17. 1. W obszarze zagrożonym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) niezwłocznie sporządza spis wszystkich gospodarstw komercyjnych,
- 2) nakazuje:
 - a) niezwłoczne czyszczenie i odkażenie zgodnie z § 29:
 - pojazdów i przedmiotów używanych do transportu drobiu i innych ptaków, mięsa drobiowego, paszy, nawozów naturalnych oraz ściółki,
 - pojazdów używanych przez pracowników i inne osoby wjeżdżające do gospodarstwa lub wyjeżdżające z gospodarstwa,
 - przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone wirusem grypy ptaków,
 - b) stosowanie środków bezpieczeństwa biologicznego, w szczególności dezynfekcji obuwia oraz rąk przez wszystkie osoby wchodzące do gospodarstwa lub wychodzące z gospodarstwa, w celu uniemożliwienia szerzenia się grypy ptaków,
 - c) niezwłoczne informowanie o zwiększonej zachorowalności lub śmiertelności lub znacznym obniżeniu produktywności wśród zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie;
- 3) zakazuje:
 - a) przemieszczania drobiu oraz jaj, bez jego zgody, z wyłączeniem transportu przez obszar zagrożony drogami lub koleją bez rozładunku lub zatrzymywania się,
 - b) przemieszczania drobiu oraz jaj do gospodarstw, rzeźni, zakładów pakowania jaj, zakładów wytwarzających lub przetwarzających produkty jajeczne znajdujących się poza obszarem zagrożonym,
 - c) wyprowadzania z gospodarstwa i wprowadzania do gospodarstwa, gdzie utrzymywany jest drób, drobiu i innych ptaków oraz ssaków utrzymywanych w gospodarstwie, bez jego zgody,
 - d) wywożenia lub rozrzucania zużytej ściółki lub nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, bez jego zgody,

- e) organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt, na których są gromadzone ptaki;
- f) wypuszczania ptaków utrzymywanych w celu odtworzenia zasobów ptactwa łownego.

2. Powiatowy lekarz weterynarii wydając decyzję o udzieleniu zgody, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, bierze pod uwagę środki bezpieczeństwa biologicznego stosowane w celu zapobiegnięcia rozprzestrzeniania grypy ptaków.

3. Środków, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. c, nie stosuje się w odniesieniu do ssaków utrzymywanych wyłącznie w pomieszczeniach mieszkalnych, które:

- 1) nie mają żadnego kontaktu z drobiem i innymi ptakami oraz
- 2) nie mają dostępu do klatek lub miejsc, w których utrzymywane są drób i inne ptaki.

4. Środki określone w ust. 1-4 stosuje się nie krócej niż przez 30 dni od daty zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania gospodarstwa będącego ogniskiem choroby, zgodnie z przepisami § 29.

§ 18. 1. Na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na:

- 1) przemieszczanie nawozów naturalnych z gospodarstwa znajdującego się w obszarze zapowietrzonym do wyznaczonego zakładu, w celu poddania obróbce lub do tymczasowego przechowywania w celu późniejszego poddania obróbce:
 - c) zgodnie z rozporządzeniem nr 1774/2002/WE, lub
 - d) zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej na podstawie art. 20 i w trybie art. 64 ust. 2 dyrektywy 2005/94/WE.
- 2) transport drobiu bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni w celu dokonania natychmiastowego uboju, jeżeli:
 - a) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadził badanie kliniczne drobiu w gospodarstwie pochodzenia w ciągu 24 godzin przed wysłaniem do uboju,
 - b) zostało przeprowadzone badanie laboratoryjne drobiu w gospodarstwie pochodzenia, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym i uzyskano wyniki wykluczające zakażenie wirusem grypy ptaków,

- c) powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce uboju drobiu został poinformowany o wysyłce drobiu i wyraził zgodę na jego przyjęcie,
 - d) organ, o którym mowa w pkt 1, poinformował powiatowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za wysyłkę drobiu, o dokonaniu uboju drobiu;
- 3) transport drobiu spoza obszaru zapowietrzonego lub zagrożonego bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni położonej w obszarze zagrożonym, w celu dokonania natychmiastowego uboju oraz na późniejsze przemieszczanie mięsa pozyskanego z tego drobiu;
- 4) transport piskląt jednodniowych:
- a) bezpośrednio do gospodarstwa lub obiektu w gospodarstwie znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przy zastosowaniu odpowiednich środków bezpieczeństwa biologicznego i objęcia gospodarstwa przeznaczenia urzędowym nadzorem; w gospodarstwie przeznaczenia przywieziony drób pozostaje co najmniej przez 21 dni;
 - b) bezpośrednio do innego gospodarstwa, jeżeli pisklęta wykluły się z jaj wylęgowych pochodzących z gospodarstwa położonego poza obszarem zapowietrzonym i zagrożonym, a w zakładzie wylęgu drobiu jaja wylęgowe oraz wyklute z nich pisklęta nie mają kontaktu z jajami wylęgowymi oraz pisklętami pochodzącymi ze stad drobiu znajdujących się w obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym;
- 5) transport drobiu odchowanego, przed rozpoczęciem okresu nieśności bezpośrednio do gospodarstwa znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym nie jest utrzymywany drób, i które po zasiedleniu przywiezionego drobiu zostaje objęte urzędowym nadzorem; w gospodarstwie przeznaczenia przywieziony drób pozostaje co najmniej przez 21 dni;
- 6) transport jaj wylęgowych bezpośrednio do wyznaczonego zakładu wylęgu drobiu znajdującego się w obszarze zagrożonym lub poza nim, jeżeli jaja wylęgowe i ich opakowania zostały poddane przed wysyłką odkażaniu, a ich oznakowanie umożliwia identyfikację ich miejsca pochodzenia;
- 7) transport jaj konsumpcyjnych bezpośrednio:
- a) do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach

jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,

b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004 lub

c) w celu ich usunięcia.

2. Środki transportu i urządzenia używane do transportu drobiu, innych ptaków, jaj, mięsa drobiowego oraz zwłok, o których mowa w ust. 1, są oczyszczane i odkażane niezwłocznie po transporcie pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z § 29.

§ 19. 1. W obszarach, o których mowa w § 12 ust. 3 powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda może:

1) wprowadzić niektóre lub wszystkie środki, o których mowa w § 11-16;

2) zastosować środki eliminujące ryzyko, w tym nakazać zapobiegawczy ubój lub zabicie drobiu i innych ptaków w gospodarstwach i w obszarach innych, niż obszar zapowietrzony, w których zostało stwierdzone ryzyko wystąpienia grypy ptaków, zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku nr 3.

2. Ponowne umieszczanie drobiu lub innych ptaków w gospodarstwach, w których zastosowano środki określone w ust. 1 pkt 2, odbywa się zgodnie z zaleceniami powiatowego lekarza weterynarii.

3. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie informuje Komisję Europejską o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1-2.

4. Inne środki wprowadzone decyzją Komisji Europejskiej zgodnie z art. 64. ust. 3 dyrektywy 2005/94/WE ustanowione na potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa biologicznego i zwalczania wysoce zjadliwej grypy ptaków stosuje się bezpośrednio.

§ 20. 1. Powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda może zastosować odstępstwa:

1) o których mowa w § 12 ust. 4 i § 14 i 15;

2) od środków, o których mowa w § 13-19, w przypadku stwierdzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków w zakładzie wylęgu drobiu;

- 3) od środków, o których mowa w § 13 ust. 1 pkt 2-5, ust. 2 pkt 2 lit. e i f, ust. 5, § 17 ust. 1 pkt 3 lit. a-c, ust. 2-3 i § 18 ust. 1, w przypadku stwierdzenia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków w gospodarstwie niekomercyjnym, ogrodzie zoologicznym, cyrku, sklepie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub na ogrodzonym obszarze, gdzie drób i inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras drobiu i innych ptaków;
- 4) od środków, o których mowa w § 13-19, polegające na wprowadzeniu szczególnych środków w stosunku do przemieszczania gołębi pocztowych w obrębie obszarów zapowietrzonych i zagrożonych oraz z tych obszarów i do tych obszarów

- jeżeli odstępstwa w tym zakresie zostały przyznane dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jej części, decyzją Komisji Europejskiej, na podstawie art. 33 ust. 7 dyrektywy 2005/94/WE.

2. O przyznaniu odstępstw, o których mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską.

3. Drób, w tym pisklęta jednodniowe, inne ptaki, jaja wylęgowe, zużyta ściółka oraz nawóz naturalny pochodzące z gospodarstw, którym przyznano odstępstwa zgodnie z ust. 1, mogą być przemieszczane wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Towary, o których mowa w ust. 2, mogą być przemieszczane poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli dopuszcza to decyzja Komisji Europejskiej wydana na podstawie art. 33 ust. 8 dyrektywy 2005/94/WE.

§21. 1. Powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda, oprócz środków, o których mowa w § 13-20, może wprowadzić dodatkowe środki bezpieczeństwa biologicznego w gospodarstwach, obszarach zapowietrzonych, zagrożonych i obszarach, o których mowa w § 12 ust. 5, w odniesieniu do grup drobiu lub grup innych ptaków, w szczególności:

- 1) ograniczenia w przemieszczaniu pojazdów lub osób dostarczających paszę, skupujących jaja, transportujących drób do rzeźni, zbierających zwłoki w celu ich usunięcia lub
- 2) ograniczenia w zakresie innego przemieszczania pracowników, lekarzy weterynarii lub osób dostarczających sprzęt rolniczy.

2. Główny lekarz Weterynarii niezwłocznie informuje Komisję Europejską o wprowadzeniu dodatkowych środków, o których mowa w ust. 1.

3. Dodatkowe środki bezpieczeństwa biologicznego wprowadzone decyzją Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 34 ust. 4 dyrektywy 2005/94/WE stosuje się bezpośrednio.

§ 22. 1. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków w rzeźni lub środkach transportu powiatowy lekarz weterynarii niezwłocznie wszczyna postępowanie zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym w gospodarstwie pochodzenia drobiu lub innych ptaków, w celu wykrycia lub wykluczenia tej choroby.

2. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków w rzeźni, powiatowy lekarz weterynarii nakazuje:

- 1) zgodnie z oceną ryzyka jak najszybsze zabicie lub ubój drobiu znajdującego się w rzeźni, pod urzędowym nadzorem;
- 2) oddzielne przechowywanie mięsa drobiowego i produktów ubocznych pozyskanych z uboju, o którym mowa w pkt 1, oraz mięsa i produktów ubocznych pochodzących z innego drobiu, które mogły ulec skażeniu w rzeźni, do czasu zakończenia postępowania, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 3) niezwłocznie usunięcie pod urzędowym nadzorem mięsa drobiowego i produktów ubocznych, o których mowa w pkt 2, w przypadku potwierdzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków.

3. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu lub innych ptaków znajdujących się w posterunku kontroli granicznej lub w środkach transportu, graniczny lekarz weterynarii:

- 1) nakazuje, w zależności od oceny ryzyka, zabicie, ubój lub kwarantannę takiego drobiu lub innych ptaków pod urzędowym nadzorem, do czasu zakończenia postępowania zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 2) nakazuje stosowanie środków o których mowa w § 4;
- 3) może wyrazić zgodę na przemieszczanie poza posterunek kontroli granicznej drobiu lub innych ptaków w celu dokonania zabicia, uboju lub odbicia kwarantanny;

- 4) może zdecydować o nie zabijaniu drobiu lub innych ptaków, znajdujących się w posterunku kontroli granicznej, jeżeli nie miały kontaktu z drobiem lub innymi ptakami podejrzanymi o zakażenie;
- 5) nakazuje odosobnienie pod urzędowym nadzorem do czasu zakończenia postępowania, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym mięsa drobiowego oraz produktów ubocznych pozyskanych z drobiu poddanego ubojowi oraz pozyskanych z drobiu, który mógł ulec skażeniu w trakcie uboju lub obróbki;
- 6) nakazuje niezwłoczne usunięcie pod urzędowym nadzorem mięsa i produktów, o których mowa w pkt 5, po potwierdzeniu wysoce zjadliwej grypy ptaków.

4. W przypadku podejrzenia lub stwierdzenia wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu lub innych ptaków znajdujących się w rzeźni, posterunku kontroli granicznej lub w środkach transportu, powiatowy lub graniczny lekarz weterynarii:

- 1) zakazuje wprowadzania drobiu i innych ptaków do rzeźni, posterunku kontroli granicznej lub wykorzystania środka transportu do przewozu takich zwierząt co najmniej przez 24 godziny od zakończenia czyszczenia i odkażania, o którym mowa w pkt 2; granicznej, graniczny lekarz weterynarii może zakazać wprowadzania do posterunku kontroli granicznej innych zwierząt;
- 2) nakazuje przeprowadzenie pod urzędowym nadzorem czyszczenia i odkażania skażonych budynków, urządzeń i pojazdów, zgodnie z § 29;
- 3) przeprowadza dochodzenie epizootyczne.

5. W gospodarstwie pochodzenia drobiu, u którego stwierdzono wysoce zjadliwą grypę ptaków w rzeźni, posterunku kontroli granicznej lub w środkach transportu, zakażenie wirusem wysoce zjadliwej grypy ptaków oraz w gospodarstwach kontaktowych, stosuje środki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 4 i 5 i ust. 2-4.

6. W przypadku potwierdzenia wystąpienia wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu lub innych ptaków w rzeźni, posterunku kontroli granicznej lub w środkach transportu, w gospodarstwie pochodzenia właściwy miejscowo powiatowy lekarz weterynarii stosuje środki, o których mowa w § 7.

7. Izolat wirusa grypy ptaków uzyskany z drobiu lub innych ptaków w rzeźni, posterunku kontroli granicznej lub w środkach transportu poddawany jest zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym badaniom laboratoryjnym w celu ustalenia podtypu genetycznego.

Rozdział 4

Sposób i tryb postępowania w przypadku stwierdzenia grypy ptaków o niskiej zjadliwości (LPAI)

§ 23. 1. Powiatowy lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia grypy ptaków o niskiej zjadliwości w gospodarstwie wyznacza je jako ognisko choroby oraz na podstawie oceny ryzyka i po uwzględnieniu kryteriów określonych w załączniku nr 4:

- 1) stosuje środki określone w § 4 ust. 1 pkt 4 i 5 lit. b i d oraz ust. 2-4;
- 2) zakazuje przemieszczania drobiu i innych ptaków z gospodarstwa i do gospodarstwa bez jego zgody;
- 3) nakazuje:
 - a) likwidację pod nadzorem urzędowym drobiu i innych ptaków z gatunków, u których stwierdzono grypę ptaków o niskiej zjadliwości, utrzymywanych w gospodarstwie,
 - b) usunięcie pod nadzorem urzędowym zwłok oraz jaj wylęgowych znajdujących się w gospodarstwie,
 - c) poddanie obróbce lub usunięcie, w sposób wskazany przez urzędowego lekarza weterynarii, materiałów lub substancji, które mogły ulec skażeniu,
 - d) odkażanie nawozów naturalnych oraz zużytej ściółki, zgodnie z przepisami § 29,
 - e) po likwidacji ptaków, niezwłoczne czyszczenie i odkażenie budynków, w których był utrzymywany drób i inne ptaki, urządzeń, które mogły zostać skażone i pojazdów, którymi były transportowane zwłoki, pasza, nawozy naturalne i ściółka, a także wszelkie inne substancje i materiały, które mogły ulec skażeniu, zgodnie z przepisami § 29;
- 4) może nakazać likwidację ptaków innych, niż określone w pkt 3 lit. a, jeżeli po przeprowadzeniu oceny ryzyka uzna, że stwarzają one zagrożenie szerzenia się grypy ptaków, w tym na gospodarstwa, które, na podstawie dochodzenia epizootycznego, powiatowy lekarz weterynarii uznał za gospodarstwa kontaktowe;
- 5) wyraża zgodę na transport jaj znajdujących się i pozyskanych w gospodarstwie przed likwidacją ptaków, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a:

- a) do wyznaczonego przez niego zakładu pakowania jaj, jeżeli jaja te są umieszczone w pojemnikach jednorazowych oraz przestrzegane są określone przez tego lekarza środki bezpieczeństwa biologicznego;
 - b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004 lub
 - c) w celu ich usunięcia;
- 6) ustala miejsca, w których znajdują się jaja wylęgowe zebrane w gospodarstwie w okresie pomiędzy prawdopodobnym wprowadzeniem wirusa grypy ptaków o niskiej zjadliwości do gospodarstwa, a zastosowaniem środków przewidzianych w przepisach niniejszego rozporządzenia;
- 7) obejmuje wylęg z jaj, o których mowa w pkt 6, nadzorem urzędowym lub informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce wylęgu z tych jaj;
- 8) obejmuje nadzorem urzędowym drób wykluty z jaj zebranych w gospodarstwie w okresie pomiędzy prawdopodobnym wprowadzeniem wirusa grypy ptaków o niskiej zjadliwości do gospodarstwa, a zastosowaniem środków przewidzianych w przepisach niniejszego rozporządzenia i przeprowadza postępowanie, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 9) zakazuje przemieszczania, bez jego zgody, do gospodarstwa i z gospodarstwa, ssaków utrzymywanych w gospodarstwie, z wyjątkiem ssaków utrzymywanych wyłącznie w pomieszczeniach mieszkalnych bez kontaktu z drobiem i innymi ptakami utrzymywanymi w gospodarstwie oraz miejscami, w których one przebywają.
2. Likwidację ptaków, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a i pkt 4 przeprowadza się:
- 1) zgodnie z przepisami rozdziału 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2004 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt (Dz. U. Nr 205, poz. 2102, z późn. zm.);
 - 2) w zależności od decyzji powiatowego lekarza weterynarii, poprzez niezwłoczne zabicie lub poddanie ubojowi w wyznaczonej rzeźni pod jego nadzorem.

3. Drób przeznaczony do uboju, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, może być przemieszczany z gospodarstwa, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii uzna, w szczególności na podstawie wyników dochodzenia i badań laboratoryjnych przeprowadzonych zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, że ryzyko rozprzestrzeniania wirusa grypy ptaków o niskiej zjadliwości jest znikome.

4. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na ubój drobiu w wyznaczonej rzeźni, jeżeli:

- 1) drób jest transportowany z gospodarstwa bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni;
- 2) drób jest transportowany do wyznaczonej rzeźni w pojazdach zaplombowanych przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo lub pod jego nadzorem;
- 3) spełnione są określone przez ten organ dodatkowe środki bezpieczeństwa biologicznego;
- 4) powiatowy lekarz weterynarii właściwy ze względu na miejsce położenia rzeźni został poinformowany o planowanym terminie przywozu drobiu i wyraził zgodę na jego przyjęcie;
- 5) pojazdy i urządzenia używane przy transporcie drobiu oraz inne materiały i substancje, które mogły ulec skażeniu zostaną oczyszczone i odkażone niezwłocznie po ewentualnym skażeniu, w sposób określony w § 29;
- 6) produkty uboczne pochodzące z drobiu poddanego ubojowi zostaną usunięte.

5. W przypadku ogniska pierwotnego grypy ptaków o niskiej zjadliwości izolat wirusa jest poddawany badaniom laboratoryjnym zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym w celu ustalenia podtypu genetycznego oraz niezwłocznie przekazany do laboratorium referencyjnego Wspólnoty.

6. Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 1 i 4.

7. Powiatowy lekarz weterynarii, wojewoda, albo minister właściwy do spraw rolnictwa, może odstąpić od stosowania środków, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4 oraz w ust. 1 pkt lit. b, w odniesieniu do jaj wylęgowych, w przypadku stwierdzenia ogniska grypy ptaków o niskiej zjadliwości w gospodarstwie niekomercyjnym, cyrku, ogrodzie zoologicznym, sklepie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub ogrodzonym obszarze, gdzie drób i inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów

związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras drobiu lub innych ptaków;

2) ust. 1-4, w przypadku stwierdzenia ogniska grypy ptaków o niskiej zjadliwości w zakładzie wylęgu drobiu;

3) ust. 1 pkt 2, pkt 3 lit. a i pkt 4, w przypadku stwierdzenia ogniska grypy ptaków o niskiej zjadliwości w gospodarstwie składającym się z dwóch lub więcej jednostek produkcyjnych, dla jednostek produkcyjnych, w których utrzymywany jest drób, u którego wykluczono zakażenie wirusem grypy ptaków

- jeżeli nie spowoduje to szerzenie się choroby.

8. Drób i inne ptaki utrzymywane w gospodarstwach, o których mowa w ust. 7 pkt 1:

1) są utrzymywane w odosobnieniu w kurnikach lub innych zamkniętych obiektach na terenie gospodarstwa w sposób uniemożliwiający kontakt z drobiem lub innymi ptakami oraz ograniczający do minimum kontakt z dzikimi ptakami;

2) podlegają kontroli i badaniom zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym i nie są przemieszczane do czasu uzyskania w badaniach laboratoryjnych wyniku wskazującego, że nie spowoduje to szerzenia się grypy ptaków o niskiej zjadliwości, z wyjątkiem przemieszczania z gospodarstwa pochodzenia w celu uboju lub do innego gospodarstwa znajdującego się:

b) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na warunkach określonych przez powiatowego lekarza weterynarii, lub

c) w innym państwie członkowskim, jeśli właściwe organy tego państwa wyrażą zgodę.

9. Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie informuje Komisję Europejską o przyznanych odstępstwach, o których mowa w ust. 7.

§ 24. 1. W gospodarstwach uznanych w wyniku dochodzenia epizootycznego za gospodarstwa kontaktowe, powiatowy lekarz weterynarii:

1) stosuje środki, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-4, do dnia wykluczenia grypy ptaków o niskiej zjadliwości;

2) pobiera od zabitych ptaków próbki do badań laboratoryjnych w celu potwierdzenia lub wykluczenia zakażenia wirusem grypy ptaków o niskiej zjadliwości, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym.

2. W gospodarstwach kontaktowych, w szczególności znajdujących się na obszarach o wysokim zagęszczeniu populacji drobiu, powiatowy lekarz weterynarii, może stosować środki, o których mowa w § 23 ust. 1-6.

3. Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które są uwzględniane przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu środków, o których mowa w § 23 ust. 1-6 są określone w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

4. W przypadku stwierdzenia w gospodarstwie kontaktowym grypy ptaków o niskiej zjadliwości, budynki, miejsca utrzymywania drobiu lub innych ptaków oraz urządzenia, które mogły zostać skażone, ich otoczenie, pojazdy używane do transportu drobiu i innych ptaków, zwłok, mięsa drobiowego, paszy, nawozów naturalnych i ściółki oraz pozostałe przedmioty lub substancje, które mogły ulec skażeniu, podlegają czyszczeniu i odkażaniu zgodnie z § 29.

§ 25. 1. Powiatowy lekarz weterynarii albo wojewoda, w przypadku wyznaczenia ogniska grypy ptaków o niskiej zjadliwości:

- 1) określa obszar zamknięty o promieniu, co najmniej 1 km wokół ogniska choroby;
- 2) może określić obszar, o którym mowa w pkt 1, w przypadku stwierdzenia tej choroby w zakładzie wylęgu drobiu, gospodarstwie niekomercyjnym, cyrku, ogrodzie zoologicznym, sklepie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub ogrodzonym obszarze, gdzie drób i inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras drobiu lub innych ptaków.

2. Na obszarze zamkniętym powiatowy lekarz weterynarii:

- 1) niezwłocznie sporządza spis wszystkich gospodarstw komercyjnych
- 2) pobiera próbki do badań laboratoryjnych, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, od ptaków utrzymywanych w gospodarstwach komercyjnych;
- 3) nakazuje:
 - a) usunięcie zwłok drobiu i innych ptaków,
 - b) stosowanie środków bezpieczeństwa biologicznego, w szczególności dezynfekcji obuwia oraz rąk przez wszystkie osoby wchodzące do gospodarstwa lub wychodzące z gospodarstwa, w celu uniemożliwienia szerzenia się grypy ptaków o niskiej zjadliwości,

- c) niezwłoczne czyszczenie i odkażenie zgodnie z § 29 pojazdów i urządzeń używanych do transportu drobiu i innych ptaków, paszy, nawozów naturalnych oraz ściółki oraz wszelkich przedmiotów i substancji, które mogły zostać skażone wirusem grypy ptaków;

4) zakazuje:

- a) przemieszczania w obrębie i do obszaru zamkniętego drobiu i innych ptaków, w tym piskląt jednodniowych oraz jaj, bez jego zgody, z wyłączeniem transportu przez obszar zamknięty drogami lub koleją bez rozładunku lub zatrzymywania się,
- b) przemieszczania z obszaru zamkniętego drobiu i innych ptaków, w tym piskląt jednodniowych oraz jaj, bez jego zgody,
- c) wyprowadzania z gospodarstwa i wprowadzania do gospodarstwa drobiu i innych ptaków oraz ssaków utrzymywanych w gospodarstwach, bez jego zgody, z wyjątkiem ssaków utrzymywanych wyłącznie w pomieszczeniach mieszkalnych, które:
 - nie mają żadnego kontaktu z drobiem i innymi ptakami oraz
 - nie mają dostępu do klatek lub miejsc, w których utrzymywane są drób i inne ptaki.
- d) wywożenia lub rozrzucania zużytej ściółki oraz nawozów naturalnych, bez jego zgody,
- e) organizowania targów, wystaw, pokazów lub konkursów zwierząt z udziałem żywych ptaków, bez jego zgody,
- f) wypuszczania drobiu lub innych ptaków do środowiska w celu odtworzenia zasobów ptactwa łownego;

- 5) może, po przeprowadzeniu oceny ryzyka, wprowadzić środki inne, niż określone w pkt 1-3.

3. O wprowadzeniu środków, o których mowa w ust. 2 pkt 5, Główny Lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską.

4. Na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu, powiatowy lekarz weterynarii, może wyrazić zgodę na:

- 1) przemieszczanie nawozów naturalnych z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zamkniętym do wyznaczonego zakładu, w celu poddania obróbce lub do tymczasowego przechowywania w celu późniejszego poddania obróbce:

- a) zgodnie z rozporządzeniem nr 1774/2002/WE, lub
- b) zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej na podstawie art. 44 ust. 1 lit. i dyrektywy 2005/94/WE;

2) bezpośredni transport:

- a) drobiu do rzeźni znajdującej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w celu dokonania uboju,
- b) drobiu do gospodarstwa lub obiektu, w którym nie utrzymuje się drobiu, znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- c) piskląt jednodniowych o gospodarstwa lub obiektu znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innego gospodarstwa, jeżeli pisklęta wykluły się z jaj wylęgowych pochodzących z gospodarstwa położonego poza obszarem zamkniętym, a w zakładzie wylęgu drobiu jaja wylęgowe oraz wyklute z nich pisklęta nie mają kontaktu z jajami wylęgowymi oraz pisklętami pochodzącymi ze stad drobiu znajdujących się na obszarze zamkniętym,
- d) jaj wylęgowych do wyznaczonego zakładu wylęgu drobiu, jeżeli jaja te wraz z opakowaniami przed wysyłką zostały poddane odkażaniu, a ich oznakowanie umożliwia identyfikację ich miejsca pochodzenia,
- e) jaj konsumpcyjnych do wyznaczonego zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,
- f) jaj do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004, znajdującego się na obszarze zamkniętym lub poza nim,
- g) jaj w celu ich usunięcia.

5. Gospodarstwo przeznaczenia drobiu, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b i c zostaje objęte nadzorem urzędowym, a przywieziony drób i pisklęta jednodniowe pozostają w tym gospodarstwie przez 21 dni.

6. W przypadku stwierdzenia grypy ptaków o niskiej zjadliwości w zakładzie wylęgu drobiu, gospodarstwie niekomercyjnym, cyrku, ogrodzie zoologicznym,

sklepie zoologicznym, rezerwacie przyrody lub ogrodzonym obszarze, gdzie drób i inne ptaki utrzymywane są do celów naukowych lub do celów związanych z ochroną zagrożonych gatunków lub zarejestrowanych rzadkich ras drobiu lub innych ptaków, powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda może wprowadzić w obszarze zamkniętym środki, o których mowa w ust. 2-5.

7. Odstępując od określenia obszaru zamkniętego lub od stosowania niektórych lub wszystkich środków, o których mowa w ust. 2-5, w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powiatowy lub wojewódzki lekarz weterynarii niezwłocznie informuje Głównego Lekarza Weterynarii. Główny lekarz Weterynarii powiadamia Komisję Europejską o odstępstwach.

8. Środki inne, niż określone w niniejszym rozporządzeniu, zapobiegające rozprzestrzenianiu grypy ptaków, określone w decyzji Komisji Europejskiej wydanej na podstawie art. 44 ust. 3 dyrektywy 2005/94/WE obowiązują bezpośrednio.

§ 26. 1. Środki określone w § 25 stosuje się:

- 1) nie krócej niż przez 21 dni od daty zakończenia wstępnego czyszczenia i odkażania gospodarstwa będącego ogniskiem choroby, zgodnie z § 29, nie dłużej niż do czasu przeprowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, badań w obszarze zamkniętym i ustalenia na podstawie oceny ryzyka, że ryzyko szerzenia się grypy ptaków o niskiej zjadliwości jest niewielkie;
- 2) nie krócej niż przez 42 dni od daty stwierdzenia ogniska, nie dłużej niż do czasu przeprowadzenia przez powiatowego lekarza weterynarii, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, badań w obszarze zamkniętym i ustalenia na podstawie oceny ryzyka, że ryzyko szerzenia się grypy ptaków o niskiej zjadliwości jest niewielkie, lub
- 3) przez inny okres, zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej, wydaną na podstawie art. 45 lit. c dyrektywy 2005/94/WE.

Rozdział 5

Postępowanie zapobiegające szerzeniu się wirusów grypy ptaków na inne gatunki

§ 27. 1. Powiatowy lekarz weterynarii, w przypadku stwierdzenia wystąpienia grypy ptaków w gospodarstwie:

- 1) pobiera próbki do badań laboratoryjnych od świń znajdujących się w tym gospodarstwie, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, w celu stwierdzenia lub wykluczenia u tych zwierząt przebytego lub aktualnego zakażenia wirusem grypy ptaków;
- 2) zakazuje przemieszczania świń z gospodarstwa.

2. Jeśli w wyniki badań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, potwierdzą zakażenie świń wirusem grypy ptaków, przemieszczanie świń do innych gospodarstw utrzymujących świnię lub do wyznaczonych rzeźni, może się odbywać wyłącznie za zgodą powiatowego lekarza weterynarii, pod warunkiem, że kolejne badania wykażą, że ryzyko szerzenia się tej grypy ptaków jest znikome.

3. Jeżeli badania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, potwierdzą poważne zagrożenie epizootyczne lub epidemiczne, świnię podlegają niezwłocznemu zabiciu:

- 1) pod nadzorem urzędowym;
- 2) zgodnie z przepisami rozdziału 10 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.);
- 3) zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 września 2004 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt (Dz. U. Nr 205, poz. 2102, z późn. zm.) oraz
- 4) z zachowaniem środków bezpieczeństwa biologicznego, w szczególności podczas transportu.

§ 28. 1. W przypadku stwierdzenia grypy ptaków w gospodarstwie powiatowy lekarz weterynarii, na podstawie przeprowadzonej oceny ryzyka, może zastosować środki, o których mowa w § 27, w stosunku do innych gatunków ssaków znajdujących się w tym gospodarstwie oraz w odniesieniu do gospodarstw kontaktowych.

2. W przypadku stwierdzenia zakażenia wirusem grypy ptaków w gospodarstwie u świń lub innych gatunków ssaków, powiatowy lekarz weterynarii może to gospodarstwo objąć nadzorem, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, w celu ustalenia dalszego szerzenia się wirusa grypy ptaków.

3. Środki zapobiegające szerzeniu się wirusów grypy ptaków pochodzących od ptaków na inne gatunki zwierząt, wprowadzone decyzją Komisji Europejskiej, na podstawie art. 47 ust. 7 dyrektywy 2005/94, stosuje się bezpośrednio.

4. Powiatowy lekarz weterynarii powiadamia Głównego Lekarza Weterynarii, za pośrednictwem wojewódzkiego lekarza weterynarii, o wynikach badań i środkach bezpieczeństwa biologicznego, o których mowa w § 27 oraz w ust. 1. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje te informacje Komisji Europejskiej.

Rozdział 6

Zasady czyszczenia, odkażania oraz ponownego zasiedlania gospodarstwa

§ 29. 1. Zasady i procedury czyszczenia i odkażania lub obróbki stosowane w przypadku wystąpienia grypy ptaków są określone w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Czyszczenie i odkażanie w gospodarstwach, w tym obróbka materiałów lub substancji, które mogą być skażone wirusem grypy ptaków przeprowadzane są pod nadzorem urzędowym powiatowego lekarza weterynarii zgodnie z;

1) wytycznymi urzędowego lekarza weterynarii oraz

2) zasadami i procedurami czyszczenia, odkażania lub obróbki określonymi w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

3. Drób i inne ptaki nie mogą być wprowadzane do miejsc, w tym na wybiegi na terenie gospodarstwa, gdzie był utrzymywany drób lub inne ptaki, u których stwierdzono zakażenie wirusem grypy ptaków, do czasu wykluczenia w tych miejscach przez powiatowego lekarza weterynarii obecności wirusów grypy ptaków.

4. Czyszczenie, odkażanie lub obróbka w rzeźni, posterunkach kontroli granicznej, w tym środków transportu oraz materiałów lub substancji, które mogą być skażone wirusem grypy ptaków, przeprowadzane są pod nadzorem urzędowym i zgodnie z wytycznymi urzędowego lekarza weterynarii.

5. Urządzenia, materiały lub substancje, które mogą być skażone wirusem grypy ptaków, a których nie można oczyścić i odkazić lub poddać obróbce, likwidującej skażenie, są niszczone.

6. Do odkażania, o którym mowa w ustępach 1- 4, stosuje się produkty biobójcze oraz ich stężenia, dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego.

§ 30. 1. Ponowne zasiedlenie gospodarstwa komercyjnego, w którym stwierdzono wystąpienie grypy ptaków, może nastąpić po upływie 21 dni od daty przeprowadzenia ostatecznego czyszczenia i odkażania zgodnie z § 29 .

2. Przez 21 dni od daty ponownego zasiedlenia gospodarstwa komercyjnego:

- 1) urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza badanie klinicznie drobiu co najmniej raz, przy czym badanie to, lub ostatnie badanie, w przypadku gdy jest ono przeprowadzane kilkakrotnie, urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza w terminie jak najbliższym końca 21-dniowego okresu od daty ponownego zasiedlenia gospodarstwa;
- 2) badania laboratoryjne przeprowadzane są zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 3) zwłoki drobiu padłego w trakcie ponownego zasiedlania poddawane są badaniu zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym;
- 4) wszystkie osoby wchodzące do gospodarstwa komercyjnego lub z niego wychodzące, przestrzegają środków bezpieczeństwa biologicznego, określonych przez powiatowego lekarza weterynarii;
- 5) drób nie może być przemieszczany z gospodarstwa komercyjnego, bez zgody powiatowego lekarza weterynarii;
- 6) właściciel lub osoba odpowiedzialna za gospodarstwo rejestruje wyniki produkcyjne oraz informacje o objawach klinicznych i padnięciach wśród drobiu utrzymywanego w gospodarstwie;
- 7) informacje o istotnych zmianach w uzyskiwanych wynikach produkcyjnych oraz innych nieprawidłowościach przekazywane są niezwłocznie do powiatowego lekarza weterynarii;

3. Powiatowy lekarz weterynarii może, na podstawie przeprowadzonej oceny ryzyka, nakazać stosowanie środków, o których mowa w ust. 2, w gospodarstwie innym, niż gospodarstwo komercyjne lub w stosunku do innych gatunków zwierząt w gospodarstwie komercyjnym.

4. Ponowne zasiedlanie gospodarstw kontaktowych odbywa się zgodnie z wytycznymi powiatowego lekarza weterynarii, po przeprowadzeniu przez niego oceny ryzyka.

§ 31. Procedury diagnostyczne, pobieranie próbek do badań i badania laboratoryjne, których celem jest stwierdzenie lub wykluczenie grypy ptaków u drobiu lub innych ptaków, lub u ssaków przeprowadza się zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym.

Rozdział 7

Szczepienia

§ 32. 1. Szczepienie interwencyjne drobiu lub innych ptaków przeciwko grypie ptaków może być wprowadzone w celu opanowania ogniska tej choroby, jeżeli wystąpiło ryzyko znacznego i bezpośredniego zagrożenia szerzeniem się grypy ptaków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagrożenie przeniesienia tej choroby z terytorium państwa sąsiadującego oraz jeżeli:

- 1) wystąpiło ognisko grypy ptaków na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wystąpiło ognisko grypy ptaków na terytorium państwa członkowskiego sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską;
- 3) została stwierdzona grypa ptaków u drobiu lub innych ptaków na terytorium państwa trzeciego sąsiadującego z Rzeczpospolitą Polską.

2. W celu przeprowadzenia szczepienia, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii sporządza plan szczepienia interwencyjnego, zgodny ze strategią DIVA, zawierający w szczególności:

- 1) opis sytuacji epizootycznej, która doprowadziła do konieczności przeprowadzenia szczepienia interwencyjnego;
- 2) określenie obszaru geograficznego oraz liczby gospodarstw ogółem na tym obszarze, w tym liczby gospodarstw, w których zostanie przeprowadzone szczepienie;
- 3) określenie gatunków, kategorii lub grup drobiu lub innych ptaków, które zostaną zaszczepione;
- 4) szacunkową liczbę drobiu lub innych ptaków, które zostaną zaszczepione;
- 5) skróconą charakterystykę szczepionki;
- 6) przewidywany czas trwania szczepień;
- 7) szczegółowe określenie warunków przemieszczania szczepionego drobiu lub innych ptaków z zachowaniem zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu;

- 8) określenie kryteriów podjęcia decyzji o zastosowaniu szczepienia interwencyjnego w gospodarstwach kontaktowych, jeżeli planowane jest jego przeprowadzenie w takich gospodarstwach;
- 9) sposób znakowania i rejestracji zaszczepionego drobiu lub innych ptaków;
- 10) opis badań klinicznych i laboratoryjnych w gospodarstwach, w których zostanie przeprowadzone szczepienie interwencyjne oraz w gospodarstwach znajdujących się w obszarze szczepienia interwencyjnego, na potrzeby monitorowania sytuacji epizootycznej, skuteczności szczepienia interwencyjnego i kontrolowania przemieszczania zaszczepionego drobiu lub innych ptaków.

3. Główny Lekarz Weterynarii przedkłada do zatwierdzenia Komisji Europejskiej plan, o którym mowa w ust. 2.

4. Jeżeli w decyzji Komisji Europejskiej zatwierdzającej plan szczepienia interwencyjnego równocześnie zostaną określone środki ograniczające przemieszczanie drobiu lub innych ptaków lub produktów z nich pochodzących, środki takie stosuje się bezpośrednio.

5. Szczepienia interwencyjne przeprowadza się po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską planu szczepienia interwencyjnego lub przed jego zatwierdzeniem, jeżeli:

- 1) przed rozpoczęciem szczepienia, Komisja została powiadomiona o planie i decyzji zastosowania szczepienia interwencyjnego;
- 2) został wprowadzony zakaz przemieszczania drobiu lub innych ptaków i produktów z ich pozyskanych, które nie spełniają wymagań określonych w załączniku nr 6 do rozporządzenia;
- 3) zastosowane szczepienie interwencyjne nie stanowi zagrożenia dla zwalczania choroby.

§ 33. 1. Szczepienie zapobiegawcze drobiu lub innych ptaków przeciwko grypie ptaków może być wprowadzone na określonych obszarach Rzeczypospolitej Polskiej, dla niektórych kierunków hodowli, kategorii, grup drobiu lub innych ptaków, jeżeli drób lub inne ptaki są zagrożone grypą ptaków.

2. W celu przeprowadzenia szczepienia, o którym mowa w ust. 1, Główny Lekarz Weterynarii sporządza plan szczepienia zapobiegawczego i przedkłada go do zatwierdzenia przez Komisję Europejską. Plan szczepienia zapobiegawczego sporządza się zgodnie ze strategią DIVA i uwzględnia się w nim w szczególności:

- 1) nie budzący wątpliwości opis powodów szczepienia zapobiegawczego, w tym historii choroby;
- 2) określenie obszaru geograficznego, kierunków hodowli, kategorii użytkowania, grup drobiu lub innych ptaków, które zostaną objęte szczepieniami oraz określenie liczby gospodarstw ogółem na tym obszarze, w tym liczby i typu gospodarstw, w których zostanie przeprowadzone szczepienie;
- 3) określenie gatunków, kategorii lub grup drobiu lub innych ptaków, które zostaną zaszczepione;
- 4) szacunkową liczbę drobiu lub innych ptaków, które zostaną zaszczepione;
- 5) skróconą charakterystykę szczepionki;
- 6) przewidywany czas trwania szczepień;
- 7) szczegółowe określenie warunków przemieszczania szczepionego drobiu lub innych ptaków z zachowaniem zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu;
- 8) sposób znakowania i rejestracji zaszczepionego drobiu lub innych ptaków;
- 9) opis badań laboratoryjnych przeprowadzanych na potrzeby monitorowania sytuacji epizootycznej, skuteczności szczepienia interwencyjnego i kontrolowania przemieszczania szczepionego drobiu lub innych ptaków, wykonywanych zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym w gospodarstwach, w których zostanie przeprowadzone szczepienie zapobiegawcze oraz w gospodarstwach objętych nadzorem i badaniami znajdujących się w obszarze szczepienia zapobiegawczego lub na obszarze utrzymywania grupy drobiu lub innych ptaków szczepionych.

3. Przepis § 32 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 34. 1 Kryteria dla opracowania planu gotowości na potrzeby likwidacji ogniska grypy ptaków są określone w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

2. W ramach planu gotowości może być prowadzony krajowy bank szczepionek do przechowywania rezerw szczepionek przeciw grypie ptaków, przeznaczonych do szczepień interwencyjnych lub zapobiegawczych. Główny Lekarz Weterynarii przekazuje do Komisji Europejskiej informację o ilości i rodzaju przechowywanych szczepionek.

3. Plan gotowości, o którym mowa w ust. 1, aktualizuje się co najmniej raz na 5 lat.

4. Plany gotowości na potrzeby likwidacji ogniska grypy ptaków, w tym zatwierdzony decyzją Komisji Europejskiej plan krajowy, obowiązujące w dniu

wejścia w życie rozporządzenia podlegają aktualizacji nie później do dnia 30 września 2007 r.

§ 35. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 września 2004 r. w sprawie zwalczania wysoce zjadliwej grypy ptaków d. pomoru drobiu (Dz. U. Nr 215, poz. 2187).

§ 36. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915 oraz z 2007 r. Nr 38, poz. 244).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz. Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.

Sposób i zakres przekazywania przez Głównego Lekarza Weterynarii informacji o grypie ptaków

1. W ciągu 24 godzin od potwierdzenia ogniska pierwotnego grypy ptaków, w tym stwierdzenia grypy ptaków w rzeźni lub w środkach transportu, przekazuje się, zgodnie z procedurą, o której mowa w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o tych chorobach (Dz. U. nr 24, poz. 182), następujące informacje:

- 1) datę przekazania informacji;
- 2) godzinę przekazania informacji;
- 3) nazwę państwa przekazującego informacje;
- 4) nazwę choroby;
- 5) liczbę ognisk lub wyników badań wskazujących na zakażenie grypą ptaków w rzeźni lub w środku transportu;
- 6) datę pierwszego podejrzenia wystąpienia grypy ptaków;
- 7) datę potwierdzenia wystąpienia grypy ptaków;
- 8) metody użyte do potwierdzenia zakażenia wywołującego grypę ptaków;
- 9) miejsce potwierdzenia grypy ptaków – w tym gospodarstwo, rzeźnia lub w środek transportu;
- 10) położenie geograficzne ogniska lub miejsca, gdzie przebywały ptaki, w tym w rzeźni lub środku transportu, u których wyniki badań potwierdziły obecność grypy ptaków;
- 11) zastosowane środki zwalczania grypy ptaków.

2. W przypadku stwierdzenia grypy ptaków w rzeźni lub w środku transportu, oprócz informacji, o których mowa w pkt 1, przekazuje się informacje:

- 1) szacunkową liczbę, z określeniem kategorii, podatnego drobiu lub innych ptaków znajdujących się w rzeźni lub w środku transportu;
- 2) szacunkową liczbę, z określeniem kategorii, zwłok drobiu lub innych ptaków znajdujących się w rzeźni lub w środku transportu;
- 3) współczynnik zachorowalności i szacunkową liczbę drobiu lub innych ptaków, u których potwierdzono gripę ptaków, w odniesieniu do każdej kategorii drobiu lub innych ptaków;
- 4) szacunkową liczbę drobiu lub innych ptaków zabitych lub poddanych ubojowi w rzeźni lub w środku transportu;
- 5) szacunkową liczbę usuniętego drobiu lub innych ptaków;
- 6) odległość rzeźni, w której stwierdzono gripę ptaków od najbliższego gospodarstwa komercyjnego, w którym utrzymywany jest drób lub inne ptaki;
- 7) położenie geograficzne gospodarstwa lub gospodarstw pochodzenia drobiu zakażonego lub zwłok takiego drobiu.

3. W przypadku stwierdzenia ognisk wtórnych informacje, o których mowa w pkt 1 i 2 przesyła się w terminie określonym w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykazu chorób zakaźnych zwierząt podlegających notyfikacji w Unii Europejskiej oraz zakresu, sposobu i terminów przekazywania informacji o tych chorobach.

4. Po przekazaniu informacji, o których mowa w pkt 1-3, Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie przekazuje Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim pisemne sprawozdanie, zawierające w szczególności:

- 1) datę zabicia lub uboju oraz usunięcia zwłok drobiu lub innych ptaków w gospodarstwie, rzeźni lub ze środka transportu;
- 2) informacje o przypuszczalnym lub potwierdzonym źródle pochodzenia wirusa grypy ptaków;
- 3) informacje o zastosowanych środkach kontroli w zakresie przemieszczania zwierząt oraz skuteczności ich przestrzegania;

- 4) określenie typu genetycznego wirusa grypy ptaków, w przypadku, jeżeli grypa ptaków została stwierdzona w rzeźni lub w środku transportu;
- 5) w przypadku, gdy drób lub inne ptaki zostały zabite lub poddane ubojowi w gospodarstwie kontaktowym lub gospodarstwie, w których u utrzymywanego drobiu lub innych ptaków stwierdzono podejrzenie zakażenia wirusem grypy ptaków, informacje dotyczące:
 - a) daty zabicia lub uboju oraz szacunkowej liczby poddanego ubojowi lub zabitego w każdym gospodarstwie drobiu lub innych ptaków z określeniem ich kategorii;
 - b) związku epizootycznego pomiędzy źródłem zakażenia a każdym gospodarstwem kontaktowym lub określenie innych przyczyn podejrzenia wystąpienia grypy ptaków;
 - c) informacje o przyczynach odstąpienia od zabicia lub uboju drobiu lub innych ptaków w gospodarstwach kontaktowych.

5. W przypadku stwierdzenia grypy ptaków u drobiu, innych ptaków lub skażenia produktów pozyskanych z drobiu wirusem grypy ptaków wwożonych lub wprowadzanych na granicach Wspólnoty, w posterunkach kontroli granicznej, stacjach kwarantanny lub ośrodkach działających zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym dotyczącym importu, Główny Lekarz Weterynarii niezwłocznie powiadamia o tym Komisję Europejską i składa sprawozdanie o zastosowanych środkach.

6. Jeżeli w ramach prowadzonego nadzoru w zakresie występowania zakażeń wirusem grypy ptaków zostanie zidentyfikowane poważne zagrożenie dla zdrowia, Główny Lekarz Weterynarii w terminie 24 godzin powiadamia Komisję Europejską i inne państwa członkowskie o zaistniałym zagrożeniu.

Warunki wydania pozwolenie na przemieszczanie jaj z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie grypy ptaków lub, w którym stwierdzono grypę ptaków

Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na bezpośredni transport jaj z gospodarstwa, zgodnie z § 5 ust. 3 oraz z § 8 ust. 6, do zatwierdzonego zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozporządzeniem nr 853/2004, jeżeli:

- 1) każda partia jaj została przed wysyłką zaplombowana przez lub pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii nadzorującego gospodarstwo pochodzenia jaj i pozostaje zaplombowana w czasie transportu do zakładu przeznaczenia;
- 2) urzędowy lekarz weterynarii nadzorujący gospodarstwo pochodzenia jaj informuje o planowanej wysyłce jaj powiatowego lekarza weterynarii właściwego dla zakładu przeznaczenia;
- 3) powiatowy lekarz weterynarii, o którym mowa w pkt 2, zapewnia, że:
 - a) jaja pochodzące z gospodarstwa, w którym podejrzewa się wystąpienie grypy ptaków lub w którym stwierdzono grypę ptaków, przechowywane są oddzielnie od innych jaj znajdujących się w tym zakładzie, do czasu ich przetworzenia,
 - b) skorupy z jaj, o których mowa w lit. a, zostaną usunięte,
 - c) opakowania jaj zostaną zniszczone lub oczyszczone i odkażone w sposób zapewniający zniszczenie wirusa grypy ptaków,
 - d) transport jaj, o których mowa w lit. a, na terenie zakładu, odbywa się w oczyszczonych i odkażonych pojazdach,
 - e) stosowane są środki bezpieczeństwa biologicznego w stosunku do osób pracujących przy transporcie jaj, sprzętu oraz pojazdów używanych do transportu jaj.

Główne kryteria oraz czynniki ryzyka, które są uwzględniane przez powiatowego lekarza weterynarii przy podejmowaniu decyzji o zabiciu ptaków w gospodarstwach kontaktowych i na obszarach, o których mowa w § 12 ust. 3

Kryteria orientacyjne	
Za zabiciem ptaków	Przeciwko zabiciu ptaków
Objawy kliniczne wskazujące na grypę ptaków	Brak objawów klinicznych wskazujących na grypę ptaków w gospodarstwie kontaktowym oraz brak powiązania epizootycznego
Wysoka wrażliwość na grypę ptaków głównego gatunku drobiu	Niska wrażliwość na grypę ptaków głównego gatunku drobiu
Przemieszczanie drobiu lub innych ptaków z gospodarstw, gdzie została stwierdzona grypa ptaków, do gospodarstw kontaktowych po dacie prawdopodobnego wprowadzenia wirusa grypy ptaków do zakażonego gospodarstwa	Nie stwierdzono przemieszczania drobiu lub innych ptaków z gospodarstw, gdzie stwierdzona została grypa ptaków, do gospodarstw kontaktowych po dacie prawdopodobnego wprowadzenia wirusa grypy ptaków do zakażonego gospodarstwa
Położenie gospodarstw kontaktowych na obszarze o wysokim zagęszczeniu populacji drobiu	Położenie gospodarstw kontaktowych na obszarze o niskim zagęszczeniu populacji drobiu

Grypa ptaków obecna od pewnego czasu, a wirus może szerzyć się z gospodarstw, w których stwierdzono grypę ptaków przed zastosowaniem środków zwalczania tej choroby	Grypa ptaków jest obecna, ale szerzenie się wirusa z gospodarstw, w których stwierdzono grypę ptaków przed zastosowaniem środków zwalczania tej choroby, jest ograniczone
Położenie gospodarstw kontaktowych w obrębie 500 m ¹⁾ od gospodarstw, w których stwierdzono grypę ptaków	Położenie gospodarstw kontaktowych powyżej 500 m ¹⁾ od gospodarstw, w których stwierdzono grypę ptaków
Gospodarstwa kontaktowe są powiązane z więcej, niż jednym gospodarstwem, w którym stwierdzono grypę ptaków	Gospodarstwa kontaktowe nie są powiązane z gospodarstwami, w których stwierdzono grypę ptaków
Grypa ptaków nie jest pod kontrolą, a liczba gospodarstw, w których stwierdzono grypę ptaków, rośnie	Grypa ptaków jest pod kontrolą

¹⁾ W przypadku bardzo wysokiego zagęszczenia populacji drobiu, należy przyjąć większą odległość.

**Kryteria odnoszące się do decyzji o zastosowaniu środków w gospodarstwach,
w przypadku ogniska grypy ptaków o niskiej zjadliwości**

Przy podejmowaniu decyzji o przemieszczaniu drobiu lub jaj i likwidacji ptaków w gospodarstwach zgodnie z § 23, powiatowy lekarz weterynarii bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) gatunek drobiu lub innych ptaków;
- 2) liczbę gospodarstw znajdujących się w pobliżu gospodarstwa wysyłki;
- 3) położenie geograficzne wyznaczonej rzeźni, zakładu wylęgu drobiu lub zakładu pakowania jaj;
- 4) środki bezpieczeństwa biologicznego stosowane w odniesieniu do gospodarstw, grup drobiu lub innych ptaków podczas transportu i w trakcie uboju;
- 5) trasę transportu;
- 6) dowody wskazujące na szerzenia się grypy ptaków o niskiej zjadliwości;
- 7) ewentualne zagrożenie dla zdrowia publicznego;
- 8) wpływ społeczno-ekonomiczny.

Zasady i procedury czyszczenia, odkażania lub obróbki gospodarstw

I. Zasady ogólne

1. W przypadku czyszczenia, odkażania lub obróbki przewidzianych w § 29 ust. 1, stosuje się następujące zasady i procedury:

- 1) przed przystąpieniem do zabiegów mycia, odkażania lub niszczenia wyposażenia, instalacji lub przedmiotów, które mogły ulec skażeniu, należy opracować schemat stosowania wyżej wymienionych czynności;
- 2) czynności czyszczenia i odkażania oraz, w razie konieczności, dezynsekcji i deratyzacji, przeprowadza się pod nadzorem urzędowym, zgodnie z wytycznymi urzędowego lekarza weterynarii;
- 3) stosuje się produkty biobójcze oraz ich stężenie, dopuszczone do obrotu na podstawie przepisów prawa farmaceutycznego, w celu zapewnienia zniszczenia wirusa grypy ptaków;
- 4) produkty biobójcze stosuje się zgodnie z zaleceniami producenta oraz zgodnie z wytycznymi urzędowego lekarza weterynarii lub powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli takie istnieją;
- 5) wyboru produktów biobójczych i procedur odkażania dokonuje się biorąc pod uwagę specyfikę gospodarstw, pojazdów i przedmiotów, które mają być poddane czyszczeniu i odkażaniu;
- 6) warunki stosowania produktów biobójczych i środków odtłuszczających, w szczególności ciśnienie, minimalna temperatura oraz czas kontaktu, nie mogą osłabić skuteczności tych środków;
- 7) po czyszczeniu przeprowadzonym za pomocą cieczy pod ciśnieniem oraz po odkażeniu należy zachować środki ostrożności wykluczające ponowne skażenie uprzednio oczyszczonych i odkażonych powierzchni;
- 8) proces czyszczenia i odkażania należy udokumentować;
- 9) pojazdy używane do transportu oraz przez personel muszą być oczyszczone i odkażone.

2. Niezależnie od rodzaju użytego produktu biobójczego, należy stosować następujące ogólne zasady:

- 1) starannie nasączyć produktem biobójczym ściółkę, podściółkę oraz odchody;
- 2) dokładnie umyć i wyczyścić, podłogę, podłogi, rampy i ściany, jeżeli jest to możliwe – po usunięciu lub rozebraniu wyposażenia lub instalacji, które, pozostawione zmniejszyłyby skuteczność procedur czyszczenia i odkażania;
- 3) następnie zastosować produkt biobójczy przynajmniej przez minimalny czas kontaktu według zaleceń producenta;

II. Wstępne czyszczenie i odkażanie

Wstępne czyszczenie i odkażanie gospodarstwa wykonuje się według następujących zasad i procedur:

- 1) podczas zabijania drobiu lub innych ptaków należy podjąć środki w celu uniknięcia lub zminimalizowania szerszenia się wirusa grypy ptaków, obejmujące instalację tymczasowego wyposażenia odkażającego, dostarczenie odzieży ochronnej, prysznicę, odkażanie użytego sprzętu, instrumentów i urządzeń oraz wyłączenie zasilania systemu wentylacji;
- 2) zwłoki zabitego drobiu lub innych utrzymywanych ptaków muszą zostać spryskane produktem biobójczym;
- 3) transport zwłok drobiu lub innych ptaków, które muszą zostać przemieszczone z gospodarstwa w celu ich usunięcia, odbywa się w zamkniętych, szczelnych pojazdach lub pojemnikach, pod urzędowym nadzorem, w sposób uniemożliwiający szerszenia się wirusa grypy ptaków;
- 4) po przemieszczeniu z gospodarstwa zabitego drobiu lub innych ptaków w celu ich usunięcia, części gospodarstwa, w których przebywały zwierzęta oraz miejsca skażone podczas zabijania lub sekcji zwłok, zostają niezwłocznie odkażone;
- 5) krew lub części zwłok zwierzęcych pozostałe w miejscu zabicia lub sekcji zwłok drobiu lub innych ptaków zbiera się i usuwa wraz z tymi zwłokami;

- 6) produkty biobójcze pozostają na powierzchni przynajmniej przez 24 godziny;

III. Końcowe czyszczenie i odkażanie

Końcowe czyszczenie i odkażanie gospodarstwa wykonuje się według następujących zasad i procedur:

- 1) usuwa się obornik i zużytą ściółkę oraz poddaje je obróbce zgodnie z rozdziałem IV załącznika;
- 2) tłuszcz i brud usuwa się ze wszystkich odkażanych powierzchni za pomocą środków odtłuszczających, a następnie środki te zmywa się przy użyciu wody;
- 3) po zmyciu wodą, powierzchnie należy spryskać produktem biobójczym;
- 4) po upływie siedmiu dni od dnia ukończenia czynności, o których mowa w pkt 3, czynności, o których mowa w pkt 2-3 wykonuje się ponownie, a następnie zmywa się odkażane powierzchnie przy użyciu wody.

IV. Odkazanie nawozów naturalnych i ściółki

1. Obornik i zużyta ściółka zostają:

- 1) poddane działaniu pary wodnej o temperaturze przynajmniej 70⁰C albo
- 2) zniszczone poprzez spalenie albo
- 3) zakopane tak, aby dzikie ptaki i inne zwierzęta nie miały do nich dostępu; albo
- 4) poddane biotermicznemu odkażaniu poprzez kopcowanie co najmniej przez 42 dni po uprzednim spryskaniu produktem biobójczym.

2. Gnojowicę przechowuje się co najmniej przez 60 dni od dnia ostatniego dodania zakażonego materiału. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na skrócenie okresu przechowywania gnojowicy, jeżeli została poddana innej obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa grypy ptaków, zgodnie z wytycznymi urzędowego lekarza weterynarii.

3. Powiatowy lekarz weterynarii może wydać zgodę na transport nawozów naturalnych i ściółki, które mogły ulec skażeniu do wyznaczonego zakładu w celu poddania obróbce zapewniającej zniszczenie wirusa grypy ptaków albo do

tymczasowego przechowywania w celu późniejszego zniszczenia lub poddania obróbce:

- 1) zgodnie z rozporządzeniem nr 1774/2002/WE, lub
- 2) zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w decyzji Komisji Europejskiej, wydanej w trybie art. 64 ust. 2 dyrektywy Rady 2005/94/WE.

4. Transport, o którym mowa w ust. 3, odbywa się w zamkniętych, szczelnych pojazdach lub pojemnikach, pod urzędowym nadzorem, w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenianie wirusa grypy ptaków.

V. Odstępstwa

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów określonych w rozdziałach I-III, powiatowy lekarz weterynarii może ustalić szczegółowe procedury czyszczenia i odkażania, biorąc pod uwagę rodzaj gospodarstwa i warunki klimatyczne.

2. Główny lekarz Weterynarii informuje Komisję Europejską o przyznanych odstępstwach, o których mowa w ust. 1.

3. Jeżeli, w przypadku, o którym mowa w § 29 ust. 3, powiatowy lekarz weterynarii uzna, że gospodarstwo lub jego część nie mogą zostać poddane czyszczeniu i odkażaniu, może on objąć zakazem wstępu lub wjazdu do tego gospodarstwa lub do jego części co najmniej przez 12 miesięcy, osoby, pojazdy, drób, inne ptaki, ssaki domowe lub przedmioty.

Wymogi dotyczące przemieszczania drobiu lub innych ptaków i produktów drobiowych stosowane w odniesieniu do szczepienia interwencyjnego

1. W trakcie szczepień interwencyjnych, przeprowadzanych zgodnie z § 33 ust. 5, stosuje się środki kontroli przemieszczania drobiu lub innych ptaków szczepionych, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, w sposób określony w ust. 2 - 8.

2. Pojazdy lub środki transportu i urządzenia używane do transportu drobiu lub innych ptaków, jaj lub mięsa drobiowego oczyszcza się, odkaża i poddaje obróbce niezwłocznie po ich użyciu, zgodnie z § 29.

3. W przypadku przemieszczania w obrębie obszaru szczepień zapewnia się, że:

1) jaja wylęgowe:

- a) pochodzą ze szczepionego lub nieszczepionego stada rodzicielskiego, u którego badania przeprowadzone, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, wykluczyły obecność wirusa grypy ptaków,
- b) przed wysyłką zostały odkażone zgodnie z wytycznymi powiatowego lekarza weterynarii;
- c) są transportowane bezpośrednio do wyznaczonego zakładu wylęgu drobiu;
- d) istnieje możliwość ich identyfikacji w obrębie zakładu wylęgu drobiu;

2) jaja konsumpcyjne pochodzące ze szczepionego lub nieszczepionego stada kur nieśnych, u którego badania, przeprowadzone zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, wykluczyły obecność wirusa grypy ptaków, transportowane są:

- a) do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,
- b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr

853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004;

3) pisklęta jednodniowe:

- a) pochodzą z jaj wylęgowych spełniających warunki określone w pkt 1,
- b) zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób;

4) drób lub inne ptaki:

- a) były szczepione przeciwko grypie ptaków, jeśli było to przewidziane w programie szczepień;
- b) zostały zbadane, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, a wynik wykluczył obecność wirusa grypy ptaków,
- c) zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób;

5) drób przeznaczony do uboju:

- a) przed załadunkiem został zbadany, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, a wynik wykluczył obecność wirusa grypy ptaków,
- b) transportowany jest bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni w celu natychmiastowego uboju.

4. W przypadku przemieszczania z gospodarstw znajdujących się poza obszarem szczepień do gospodarstw znajdujących się w obrębie obszaru szczepień, zapewnia się, że:

1) jaja wylęgowe:

- a) są transportowane bezpośrednio do wyznaczonego zakładu wylęgu drobiu;
- b) istnieje możliwość ich identyfikacji w obrębie zakładu wylęgu drobiu;

2) jaja są transportowane:

- a) do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,

- b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004;
- 3) pisklęta jednodniowe zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób;
- 4) drób lub inne ptaki:
 - a) zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób,
 - b) są szczepione w gospodarstwie pochodzenia, jeśli jest to przewidziane w programie szczepień,
- 5) drób przeznaczony do uboju jest transportowany bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni w celu natychmiastowego uboju.

5. W przypadku przemieszczania z gospodarstw znajdujących się w obszarze szczepień do gospodarstw znajdujących się poza obszarem szczepień, zapewnia się, że:

- 1) jaja wylęgowe:
 - a) pochodzą ze szczepionego lub nieszczepionego stada rodzicielskiego, u którego badania przeprowadzone, zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, wykluczyły obecność wirusa grypy ptaków,
 - b) przed wysyłką zostały odkażone zgodnie z wytycznymi powiatowego lekarza weterynarii,
 - c) są transportowane bezpośrednio do wyznaczonego zakładu wylęgu drobiu,
 - d) istnieje możliwość ich identyfikacji w obrębie zakładu wylęgu drobiu;
- 2) jaja konsumpcyjne pochodzące ze szczepionego lub nieszczepionego stada kur nieśnych, u którego badania, przeprowadzone zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, wykluczyły obecność wirusa grypy ptaków, transportowane są:
 - a) do wyznaczonego przez powiatowego lekarza weterynarii zakładu pakowania jaj, pod warunkiem, że jaja są umieszczane w pojemnikach

jednorazowych oraz zastosowano środki bezpieczeństwa biologicznego określone przez powiatowego lekarza weterynarii,

- b) do zakładu wytwarzającego lub przetwarzającego produkty jajeczne, zgodnie z rozdziałem II sekcji X załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004, w celu poddania ich obróbce zgodnie z rozdziałem XI załącznika II do rozporządzenia nr 852/2004;

3) pisklęta jednodniowe:

- a) nie były szczepione;
- b) pochodzą z jaj wylęgowych spełniających warunki określone w ust. 3 pkt 1, ust. 4 pkt 1 i ust. 5 pkt 1,
- c) zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób;

4) drób lub inne ptaki:

- a) nie były szczepione;
- b) zostały zbadane zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, a wynik wykluczył obecność wirusa grypy ptaków,
- c) zostają umieszczone w kurnikach lub obiektach, w których nie jest utrzymywany inny drób;

5) drób przeznaczony do uboju:

- a) przed załadunkiem zostaje zbadany zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, a wynik wykluczył obecność wirusa grypy ptaków
- b) jest transportowany bezpośrednio do wyznaczonej rzeźni w celu natychmiastowego uboju.

6. W przypadku mięsa pozyskanego z drobiu utrzymywanego gospodarstwach położonych w obszarze szczepień zapewnia się, że:

1) dla mięsa pozyskanego z drobiu szczepionego, drób:

- a) został zaszczepiony zgodnie ze strategią DIVA;
- b) przeprowadzone zostały kontrola oraz badanie zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym, a wynik wykluczył obecność wirusa grypy ptaków;

- c) został zbadany przez urzędowego lekarza weterynarii w terminie 48 godzin przed załadunkiem oraz, w razie potrzeby, zostały również zbadane ptaki wskaźnikowe w gospodarstwie;
 - d) został przetransportowany bezpośrednio do rzeźni w celu natychmiastowego uboju;
- 2) dla mięsa pozyskanego z drobiu nieszczepionego, drób jest poddany monitorowaniu zgodnie z podręcznikiem diagnostycznym.

7. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na przemieszczanie zwłok lub jaj z gospodarstw w celu ich usunięcia.

8. Do przemieszczania jaj pakowanych i mięsa z drobiu ubitego zgodnie z niniejszym załącznikiem nie stosuje się żadnych dalszych ograniczeń.

9. Drób i inne ptaki nie są przemieszczane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od dnia rozpoczęcia szczepień interwencyjnych do dnia zatwierdzenia planu gotowości przez Komisję Europejską.

Kryteria odnoszące się do planu gotowości

1. Plany gotowości, poza informacjami, o których mowa w art. 54 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zawierają:

1) wykazy:

- a) zespołów kryzysowych powiatowych i wojewódzkich lekarzy weterynarii,
- b) osób zaangażowanych w zwalczanie grypy ptaków, ich zakres obowiązków, a także instrukcje dla nich, uwzględniające potrzebę ochrony osobistej i potencjalne zagrożenia dla zdrowia,
- c) osób i organizacji bezpośrednio lub pośrednio zaangażowanych w działania związane ze zwalczaniem grypy ptaków,
- d) materiałów i sprzętu niezbędnego do skutecznego zwalczanie grypy ptaków, z rejestru Krajowego Ośrodka Koordynacyjnego ds. Zasobów Genetycznych Zwierząt Instytutu Zootechniki, zawierającego zarejestrowane rzadkie rasy drobiu i innych ptaków,
- e) obszarów o dużej gęstości populacji drobiu;

2) instrukcje dotyczące czynności prowadzonych w przypadkach podejrzenia lub potwierdzenia zakażenia lub skażenia wirusem grypy ptaków, uwzględniające sposób usuwania zwłok;

3) plan szczepień:

- a) uwzględniający warianty rozwoju sytuacji epizootycznej i epidemicznej odnośnie grypy ptaków,
- b) wskazujący populacje drobiu lub innych ptaków, które mogą zostać zaszczepione,
- c) określający szacunkową ilość potrzebnej szczepionki oraz jej dostępność;

4) wykaz gospodarstw komercyjnych umieszczonych w rejestrze podmiotów prowadzących działalność nadzorowaną prowadzonym przez powiatowego lekarza weterynarii na obszarze jego właściwości;

- 5) wymagania dla laboratoriów diagnostycznych, w tym:
- a) dysponowanie wyposażeniem niezbędnym do przeprowadzenia sekcji zwłok,
 - b) możliwość wykonywania badań serologicznych, histologicznych i innych,
 - c) zapewnienie zdolności do szybkiego uzyskania wyników badań,
 - d) zapewnienie szybkiego transportu próbek,
- 6) informacje o zdolności i wydajności laboratoriów diagnostycznych do przeprowadzania badań w kierunku grypy ptaków.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie zwalczania grypy ptaków d. pomoru drobiu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 61 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.). Rozporządzenie wdraża do polskiego porządku prawnego postanowienia dyrektywy Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającej dyrektywę 92/40/EWG (Dz. Urz. UE L 10 z 14.01.2006, str. 16). Przepisy krajowe niezbędne do stosowania dyrektywy Rady 2005/94/WE państwa członkowskie zobowiązane są wprowadzić w życie najpóźniej do 1 lipca 2007 r. (zgodnie z art. 67 ust. 1 dyrektywy Rady 2005/94/WE). W związku z powyższym projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie przed dniem 1 lipca 2007 r..

Dotychczas grypa ptaków była zwalczana na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 września 2004 r. w sprawie zwalczania wysoce zjadliwej grypy ptaków d. pomoru drobiu (Dz. U. Nr 215, poz. 2187), które wdrażało postanowienia dyrektywy Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzającej wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu (Dz. Urz. UE L 167 z 22.6.1992, str. 1, z późn. zm.). Środki prawne przewidziane w dotychczas obowiązującym rozporządzeniu nie odbiegały znacznie od obecnie proponowanych. Podstawową zmianą jest wprowadzenie zasad zwalczania grypy ptaków o niskiej zjadliwości (LPAI). Jednak w przypadku wystąpienia LPAI, istnieje możliwość wykorzystania produktów pochodzących od drobiu i z drobiu, po dokonaniu obróbki termicznej warunkującej zniszczenie wirusa. Jedynie w wyjątkowych przypadkach przewiduje się zabicie ptaków w ognisku grypy ptaków o niskiej zjadliwości oraz zniszczenie produktów pochodzenia drobiowego.

W odniesieniu do ptaków dzikich projekt rozporządzenia przewiduje wprowadzenie programów nadzoru i monitorowania obecności grypy ptaków w okresach zwiększonego zagrożenia wystąpienia choroby (migracje ptaków).

Na potrzeby implementacji dyrektywy niezbędne jest wprowadzenie zmian do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Między innymi w tym celu został opracowany projekt ustawy o

zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt. Zaproponowane zmiany w ww. projekcie ustawy dotyczą m.in.:

- modyfikacji w przepisach wykonawczych znaczenia określeń zdefiniowanych w ustawie, o ile taka potrzeba wynika z przepisów Unii Europejskiej,
- umieszczenia w załączniku nr 2 określającym wykaz chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania, pojęcia „grypy ptaków”, w którym to określeniu mieści się zarówno wysoce zjadliwa grypa ptaków, jak i grypa ptaków o niskiej zjadliwości.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt jest obecnie na etapie uzgodnień zewnątrzresortowych.

W związku z ograniczonym pozostającym czasem na proces legislacyjny dla projektu rozporządzenia w sprawie zwalczania grypy ptaków d. pomoru drobiu, w szczególności po wejściu w życie przepisów projektowanej ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, niezbędne jest kontynuowanie prac legislacyjnych związanych z przedmiotowym projektem.

Projekt niniejszego rozporządzenia był poprzedzony rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 września 2004 r. w sprawie zwalczania wysoce zjadliwej grypy ptaków d. pomoru drobiu (Dz. U. Nr 215, poz. 2187).

Przepisy rozporządzenia wdrażają przepisy Unii Europejskiej, w związku z tym jego projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt niniejszego rozporządzenia, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia oddziałuje na organy Inspekcji Weterynaryjnej oraz inne podmioty biorące udział w zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a także na hodowców i producentów drobiu oraz podmioty produkujące produkty pochodzące z drobiu.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wydatki poniesione przy zwalczaniu grypy ptaków będą ponoszone w ramach środków pochodzących z rezerwy celowej na zwalczanie chorób zakaźnych zwierząt zaplanowanych w ustawie budżetowej na dany rok. Koszty związane ze zwalczaniem grypy ptaków uzależnione będą m. in. od liczby ognisk oraz dynamiki choroby.

Jednocześnie, zgodnie z przepisami art. 3a decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii (Dz. Urz. UE L Nr 224 z 18.08.1990 str. 19, z późn. zm.), w przypadku pełnego i skutecznego wdrożenia postanowień dyrektywy Rady 2005/94/WE, istnieje możliwość uzyskania ze strony Komisji Europejskiej refundacji wydatków poniesionych przy zwalczaniu grypy ptaków, w tym przy przeprowadzaniu szczepień interwencyjnych.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia zapewni bezpieczeństwo epizootyczne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wypadek wystąpienia grypy ptaków, a co za tym idzie zwiększy konkurencyjność hodowców i producentów drobiu na rynku Unii Europejskiej.

5. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do zaopiniowania przez zainteresowane organizacje społeczne, m.in. przez Krajową Radę Drobiarstwa-Izbę Gospodarczą w Warszawie, Krajową Izbę Producentów Drobiu i Pasz, Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi, Polski Związek Hodowców Strusi, Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjnej, Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”, Krajową Radę Izb Rolniczych, Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

Projekt rozporządzenia zostanie umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.